

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

MAJAKAS

*The organ of
the ESTHONIAN section
of I. S. H.*

ISH (Merimeeste ja Sadamatöölise
Internatsionaali)
EESTI SEKTSIOONI HÄÄLEKANDJA

17-18
1 9 3 4

MERIMEHED!

Kes pole wastanud merimeeste organisatsioonide poolt korraldatud toitlustamise wiiside hääletusankeedile, tehku seda kohe. Hääletage laewasöögi poolt, kuid märkige kategoorilise nõudmisena omalt poolt juure: „Laewasöök ilma vähemagi mahaarwamiseta rahapalgast, kindlate toitlusküllaste normide alusel ja täieliku meeskonna kontrolli all“. Need aga, kes ankeedid ära saatnud, läkitagu tagant järgi õiendus, et nad on samuti ainult niisuguse laewasöögi poolt, mis ei too kaasa mingisugust rahapalga vähendamist ja on täiesti kindlate toitwate normide alusel ning meeskonna kontrolli all!

Tööle saamine kindlas numbri järjekorras!

Merimehed! Walime kontroll komisjoni ja nõuname kategooriliselt temale töösaamise järjekorra äramääramise õigusi!

Merimehed ja sadamatöölised!

Saatke „Majakale“ kaastööd ja sõnumeid! Kirjutage oma palga ja töötingimustest, laewaomanikkude ülekohtust kurnamisest ja kõigist, mis puutub weetranspordi tööliste olukorda ning wõitlusse. Tellige „Majakat“, lugege ise ja andke seltsimeestele adasi!
„Majaka“ aadress: Kopenhagen, Toldbodgade 16,

The Estonian sect. of ISH „Majakas“

Abitalitus: New York, 27—29 W. 115th., U. S. Amerika. „Majaka“ abit.

Kõigi maade proletaarlased,ühinege!

MAJAKAS

N 17—18

Jaanuar-veebruar 1934

ISH (Merimeeste ja Sadamatööliste Internatsionaali)
Eesti sektsiooni häälekandja

Kopenhagen
Toldbodgade 16
Die Estnische Sektion
der ISH. — „Majakas“

Copenhagen
Toldbodgade 16
The Esthonian Section
of ISH — „Majakas“

Üksinumbri hind
25 senti.
Poolaasta 1,20 kr.
Aastas 2 kr.

Merimehed ja riigikogu ning presidendi valimised

„Vabside“ vastu! Kogumeeste ja rahvusliku keskerakonna ning teiste kurnajate parteide vastu! Sotsialdemokraatliste juhtide vastu!
Larka, Laidoneri, Pätsi, Rei vastu! Oma revolutsiooniliste esitajate eest! Pöögelmanni eest!

Jälle kutsutakse töörahvast valimiskastide juure. Jälle teeb kodanlus kõlavaid sõnu, et uute valimiste kaudu olevat võimalik olemasolevat seisukorda parandada. Jälle pakuvad kõik petiste parteid üksteisest üle, nii nagu nad seda juba möödunud 15 aasta jooksul on teinud.

Et aru saada, mis kõik need kodanluse ja sotsdem juhtide kõlavad lubadused väärt on, selleks vaatame, mida „iseseisvus“ möödunud 15 aasta jooksul töörahvale on annud.

Mis lubati töörahvale 15 aastat tagasi??

Lubati tööd ja leiba.

Aga mis on saanud sellest lubadusest?

15—16 aastat tagasi oli Eestis kaugelt üle 50.000 suurtööstuse töölise, nüüd on neist „suur“ ja kesktööstusse järele jäänud vaevalt 20.000. Üle 30.000 on jäänud linnades tööta ja leivata. Siia juure tulevad arvata veel tööta maatöölised, tegevusetu jäänud käsitöölised jne.

15 aastat tagasi olid Eestis suured tööstustevõtted, nagu laevatehased, vaguniehtuse tehas „Dvigatel“, suured metallivabrikud, paberivabrikud, tekstiilvabrikud, tsemendivabrikud, tuletikuvabrikud, klaasivabrikud, raudteede ja sadamate läbikäik oli suur. Olid rikkalikud metsad. Rahulepingu põhjal sai Eesti N. Liidult 15 miljoni

kuldrubla. jne. Aga nüüd? 15 aasta jooksul on laevatehased põhjani lammutatud ja väärtuslikumad sisseseaded vanaraua pähe müüdnud. Vagunitehas „Dvigatel“ on varemets.

Endiste tuhandete tööliste asemel kõlksivad metallivabrikutes kümmed töölised juhuslikkude tööde kallal. Tekstiilvabrikud on üle 60 prots. kokku tõmmatud. Tuletikuvabrikud Rootsi afferistile Kreugerile maha müüdnud ning suuremalt osalt suletud. Klaasivabrikud umbes 50 % kokku tõmmatud. Raudteede läbikäik mitmesaja kordselt vähenenud. Sadamates tilguvad ainult mõned üksikud laevad. Metsadest on jõutud ligi pooled laastata ja välja vedada. Rahulepingu põhjal saadud kuld on kadunud kapitalistide tasku, nagu tina vette. Rahva arv pole kasvanud, vaid tagasi läinud. 1932 a. sündis Tallinnas 1845 inimest, suri 1973.

Töö ja leiva asemel on linna ja maatöölised, merimehed, käsitöölised ja kalurid saanud tööpudust, näljapalku ja nälga. Seda on annud kodanline „iseseisvus“ töörahvale. Kodanlus ise on aga töörahva käest varastanud ja röövinnud sadasiid miljoniisi.

Lubati maad ja vabadust.

Mis on nüüd sellest lubadusest järel?

MERIMEHED!

Kes pole wastanud merimeeste organisatsioonide poolt korraldatud toitlustamise wiiside hääletusankeedile, tehku seda kohe. Hääletage laewasöögi poolt, kuid märkige kategoorilise nõudmisena omalt poolt juure: „Laewasöök ilma vähemagi mahaarwamiseta rahapalgast, kindlate toitlusküllaste normide alusel ja täieliku meeskonna kontrolli all“. Need aga, kes ankeedid ära saatnud, läkitagu tagant järgi õiendus, et nad on samuti ainult niisuguse laewasöögi poolt, mis ei too kaasa mingisugust rahapalga vähendamist ja on täiesti kindlate toitwate normide alusel ning meeskonna kontrolli all!

Tööle saamine kindlas numbri järjekorras!

Merimehed! Walime kontroll komisjoni ja nõuame kategooriliselt temale töösaamise järjekorra äramääramise õigusi!

Merimehed ja sadamatöölised!

Saatke „Majakale“ kaastööd ja sõnumeid! Kirjutage oma palga ja töötingimustest, laewaomanikkude ülekohtust kurnamisest ja kõigist, mis puutub weetranspordi tööliste olukorda ning wõitlusse. Tellige „Majakat“, lugege ise ja andke seltsimeestele adasi!
„Majaka“ aadress: Kopenhagen, Toldbodgade 16,

The Estonian sect. of ISH „Majakas“

Abitalitus: New York, 27—29 W. 115th., U. S. Amerika. „Majaka“ abit.

Kõigi maade proletaarlased,ühinege!

MAJAKAS

N 17—18

Jaanuar-veebruar 1934

ISH (Merimeeste ja Sadamatöölaliste Internatsionaali)
Eesti sektsiooni häälekandja

Kopenhagen
Toldbodgade 16
Die Estnische Sektion
der ISH. — „Majakas“

Copenhagen
Toldbodgade 16
The Esthonian Section
of ISH — „Majakas“

Üksinumbri hind
25 senti.
Poolaasta 1,20 kr.
Aastas 2 kr.

Merimehed ja riigikogu ning presidendi valimised

„Vabside“ vastu! Kogumeeste ja rahvusliku keskerakonna ning teiste kurnajate parteide vastu! Sotsialdemokraatliste juhtide vastu! Larka, Laidoneri, Pätsi, Rei vastu! Oma revolutsiooniliste esitajate eest! Pöögelmanni eest!

Jälle kutsutakse töörahvast valimiskastide juure. Jälle teeb kodanlus kõlavaid sõnu, et uute valimiste kaudu olevat võimalik olemasolevat seisukorda parandada. Jälle pakuvad kõik petiste-parteid üksteisest üle, nii nagu nad seda juba möödunud 15 aasta jooksul on teinud.

Et aru saada, mis kõik need kodanluse ja sotsdem juhtide kõlavad lubadused väärt on, selleks vaatame, mida „iseseisvus“ möödunud 15 aasta jooksul töörahvale on annud.

Mis lubati töörahvale 15 aastat tagasi??

Lubati tööd ja leiba.

Aga mis on saanud sellest lubadusest?

15—16 aastat tagasi oli Eestis kaugelt üle 50.000 suurtööstuse tööliste, nüüd on neist „suur“ ja kesktööstusse järele jäänud vaevalt 20.000. Üle 30.000 on jäänud linnades töötä ja leivata. Siia juure tulevad arvata veel töötä maatöölised, tegevuseta jäänud käsitöölised jne.

15 aastat tagasi olid Eestis suured tööstusettevõtted, nagu laevatehased, vagunitehituse tehas „Dvigatel“, suured metallivabrikud, paberivabrikud, tekstiilvabrikud, tsemendivabrikud, tuletikuvabrikud, klaasivabrikud, raudteede ja sadamate läbikäik oli suur. Olid rikkalikud metsad. Rahulepingu põhjal sai Eesti N. Liidult 15 miljoni

kuldrubla. jne. Aga nüüd? 15 aasta jooksul on laevatehased põhjani lammutatud ja väärtuslikumad sisseseaded vanaraua pähe müüdü. Vagunitehas „Dvigatel“ on varemtes.

Endiste tuhandete tööliste asemel kõlksivad metallivabrikutes künned töölistes juhuslikkude tööde kallal. Tekstiilvabrikud on üle 60 prots. kokku tõmmatud. Tuletikuvabrikud Rootsi afferistile Kreugerile maha müüdü ning suuremalt osalt suletud. Klaasivabrikud umbes 50 % kokku tõmmatud. Raudteede läbikäik mitmesaja kordselt vähenenud. Sadamates tilguvad ainult mõned üksikud laevad. Metsadest on jõtud ligi pooled laastata ja välja vedada. Rahulepingu põhjal saadud kuld on kadunud kapitalistide tasku, nagu tina vette. Rahva arv pole kasvanud, vaid tagasi läinud. 1932 a. sündis Tallinnas 1345 inimest, suri 1973.

Töö ja leiva asemel on linna ja maatöölised, merimehed, käsitöölised ja kalurid saanud tööpudust, näljapalku ja nälga. Seda on annud kodanline „iseseisvus“ töörahvale. Kodanlus ise on aga töörahva käest varastanud ja röövunud sadasid miljoni.

Lubati maad ja vabadust.

Mis on nüüd sellest lubadusest järel?

Kodanlus räägib, et maaseaduse tagajärjel olevat loodud 78.000 uut majapidamist. See olevat suur edusamm, mida kodanline „iseseisvus“ olevat annud töörahvale. On see nii? Kes võitis, kes kaotas kodanlise maaseaduse tagajärjel? Võitis kodanlus, kaotas töörahvas. Linna ja maatöölised jäid maata. Enamus endistest mõisatöölisest jäid maata. Linnade, alevite ja külade maata kehvikud jäid maata. Popsid jäid maata. Kehvad kalurid jäid maata. Need, kellele maad kõige rohkem tarvis läks, jäid maata. Miks? Sellepärast, et suurkodanlusel oli vaja maad jagada endistele mõisnikkudele mõisasüdamete näol, klassisõja kindralitele, ohvitseeridele, Soomest ja Rootsist toodud valgetele lihunikkudele, optantidele, hallparunitele ja nende poegadele. Nende kätte läksid kõige paremad maad, põllutööriistad ning kõige suuremad riiklised krediidid. Endised mõisatöölised ja kehvemad ollused, kellele maad anti, said kõige väiksemad tükikesed, kõige viletsamad tükikesed, ääremaad ja sooservad, rabad ja liivapõndakud.

Kodanlise maaseaduse tagajärjel ei paranenud maatöölise ja kehve talurahva seisukord, vaid muutus veelgi raskemaks. Maad ja vabadust sai ainult kodanlus. Töörahvas sai ainult kõrgeid makse ja kurnamist.

Lubati vabastamist rahvuslisest rõhumisest. Tegelikult ripub aga eesti kodanlus imperialistlikkudest suurriikidest ning sõmib nende suurriikidega kokkuleppeid eesti töörahva ühiseks kurnamiseks. Saksa kodanlusega lepiti kokku parunitele tasumaksmiseks. Maksma peab eesti töörahvas. Faschistline suurkodanlus on avaliku liidu loonud Hitleriga, et ühiste jõududega võidelda revolutsiooni vastu. Vastutasuks nõuab Hitler omale õiguseid eesti töörahva ühiseks kurnamiseks, parunitele maade ja õiguste täieliku tagasiandmist jne. Kodanline „iseseisvus“ ei ole töörahvale mingisugust rahvuslist vabanemist toonud, vaid inglise ja saksa kapitalistid on teda ühes eesti kodanlusega rõhunud ja kurnanud.

Lubati sõna-, trüki- ja ühinemisevabadust. Aga tegelikult pole töörahval mingit sõna-, trüki- ja ühinemisevabadust. Kui töölised võitlevad oma õiguste eest, töö ja leiba eest, siis vangistatakse neid, saadetakse sunnitööle ja lastakse maha. Töölise poolt valitud esitajaid kihutatakse parlamendist välja. Töölise lehti sulutakse, organisatsioonid rüüstatakse. Sõna-, trüki-, ühinemisevabadus on ainult kodanlusel ja tema agentidel — s-d juhtidel.

Lubati isiku ja korteripuutumatust. Tegelikult vangistatakse töölisi ja rüüstatakse nende korterisi iga päev. Isiku ja korteripuutumatus on ainult kodanlusel ja sotsdem juhtidel, suurtel kelmidel ja rahvaraha varastel.

Kodanlus ja sotsdem juhid ei ole ühtegi oma lubadustest möödunud 15 aasta jooksul täitnud.

Miks on „iseseisvusel“ niisugused tagajärjed töörahva jaoks?

Sellepärast, et see on kodanline „iseseisvus“. Sellepärast, et selles „iseseisvas“ vabariigis on võimul kodanlus. Sellepärast, et kodanlusel läks sotsdem juhtide toetusel korda 1918/19 a. klassisõjas ajutiselt töölisklassi iseseisvat vabariiki — Eesti nõukogude vabariiki purustada. Oma ajutist võitu töölisklassi üle kasutas kodanlus ja s-d juhid selleks, et töörahvast metsikult orjastada ja paljaksröövida ning kõiki rahva varandusi oma tasku ajada. Kodanlus ja s-d juhid tegid lubadusi töörahvale ainult selleks, et teda petta ja ninapidi vedada. Sellepärast ei täitnudki nad ühtki oma lubadustest.

Nüüd, valimiste eel, tulevad kodanlised parteid ja sotsdem juhid jällegi libeda näoga ja mahedate sõnadega töörahva ette ja räägivad: „jah, vaadake, esimese 15 aasta jooksul ei saanud me teile midagi anda, sest põhiseadus oli paha. Aga nüüd panime me uue põhiseaduse maksma, nüüd algas teine vabariik, nüüd saab põõratud teine lehekülj, nüüd anname tööd ja leiba, maad ja vabadust. Häälitage ainult meile.“

Tuntud pettus ja lubadused algavad jällegi otsast peale.

Uute võtetega ja lubadustega loodetakse jatkata töörahva paljakskoorimist, paljaksvarastamist ja paljaskurnamist.

Kõige ohtramaid lubadusi teevad faschistid — „vabadussõjalased“. Nemand on kõige kangemad töölisele tööd ja leiba lubama. Kehvikule ja kalurile lubavad nad maad ja vabadust. Nad lubavad kaotada tööpuuduse ja kriisi. Nad lubavad igäuhle seda, mida aga keegi tahab.

Kuid kõik see on samasugune pettus, naga meie oleme näinud 15 aastat teistelt kodanlistelt parteidelt ja sotsdem juhtidelt.

Nagu ükski teine kodanline partei möödunud 15 aasta jooksul pole annud tööliste töö ja leiba, kehvikutele maad ja vabadust, niisama ei anna seda ka „vabsid“. Faschistid on võimul Itaalias, Saksamaal, Poolas, Soomes jne. Aga on seal kaotatud kriis, tööpuudus, nälj, kurnamine, terror? Ei ole. Seal on ta veelgi metsikum. Miks? Aga sellepärast, et faschism on suurkodanluse terroristiline diktatuur, mille sihiks veel jõhkram ja toorem töörahva kurnamine. Eestis töötavad „vabsid“ käsikäes parunitega ja Saksa natsidega. Nende eesmärgiks on avaliku faschistlise diktaatori maksmapanemine. Nad tahavad Eestimaad täielikult Hitleri asumaaks muuta ning töölisi uuesti parunisi orjama panna. Nad toovad töörahvale ainult veel toremat nälga ja kurnamist.

Merimehed, sadamatöölised, kehvad kalurid!

**Larka, Laidoner, Päts ja Rei toovad töörahvale nälga, terrorit, faschismi ja sõda!
Pöögelmanni programm on proletaarse revolutsiooni, töörahva vabastamise ja
nõukogude võimu maksmapanemise programm!**

Ärge uskuge „vabside“ petlikke lubadusi. Töö ja leiva asemel tõmbavad „vabsid“ poomisnõõri teie kõri ümber veel koomale.

Teised kodanlised parteid, nagu kogupõllume-
hed, asunikud, rahvuslik keskerakond, „Uuen-
dusliit“ jne, ei jää „vabsidest“ maha. Ka nemad
viivad läbi üldist „fashiseerimist ning plaanitse-
vad avaliku fashistlike diktatuuri maksmapane-
mist, kuigi nad seda natukene teistsugusemate
metoodidega tahavad teha, kui „vabsid“. Kuigi
nad juba 15 aastat avalikult töörahvast petnud
ja ninapidi vedanud on, jätkavad nad endiselt
valelikkude lubaduste tegemist, lootes, et sel teel
korda läheb töörahvast veel teist 15 aastat pal-
jaks rõõvida ja kurnata.

Kuid nende sulitembud, nende suurvargused,
nende saherdamised, nende altkäemaksuvõtmi-
sed, nende vägivallateod on juba küllalt tuntud.
Vaja on nende tegusid veel rohkem töörahvale
teatavaks teha.

„Vabside“ ja teiste kodanliste parteide kõrval
esineb veel üks partei, kes ise nimetab ennast
iseigi tööliste parteiks ja kelle juhid armastavad
omale rusikaga vastu rindu taguda ning rääkida:
„meie ei ole mitte nendesinaste tõllnerite seast.“
See partei on Eesti sotsialistlik tööliste partei.
See partei aitas kodanlust kodusõjas töölisteklassi
üle võidule. Selle partei juhid on olnud osalised
kõikides neis sulitempudes, suurvargustes, saher-
damistes, altkäemaksu-võtmistes, vägivallategu-
des, mida Eesti kodanlus möödnud 15 aasta
jooksul on korda saanud. See partei ei ole ühtegi
oma lubadustest täitnud. Ta nimetab ennast küll
tööliste huvide kaitsjaks, aga alati on ta ajanud
nurja tööliste võitlust oma seisukorra parandamise
eest. Tuletage ainult meele, kuidas sotlised juhid
1933 a. suvel nurja ajasid merimeeste palgavõit-
luse. Nad on ajanud samuti nurja tööliste võitlust
„vabside“ vastu ning on aitanud seega kaasa
fashismi kasvuks. Midagi, peale jõhkra äraand-
mise, ei ole töölistel ja merimeestel ESTParteilt
oodata.

Veel petlikumate manöövrtega, kui riigikogu
valimisi, valmistavad „vabsid“ ja teised kodan-
lised parteid ning sotsid presidendi valimisi ette.

Nad katsuvad hoolega oma presidendi kandi-
daatide tõelist mõrtsukalist nägu varjata. Ja
sellepärast ei esitata presidendi kandidaate
otsekohe erakondade poolt, vaid „vabside“ ja
teised kodanluse kandidaadid esinevad „rahva
poolt“ üles seatud „üldrahvusliste kandidaatide-
na“. Sellega tahetakse näidata, nagu polekski neil
kandidaatidel töörahva vaenlaste parteidega mi-
dagi ühist. Siin on tegemist kõige jõhkrama
pettusega.

Kes on Larka? See on fashistlike kõriloika-
jate kandidaat. See on Eesti suurkodanluse käsik,
Hitleri ja parunite agent, tsaarivalitsuse polkov-
nik. See on kogu töörahva vihane vaenlane.

Kes on Laidoner? See on tuhandete tööliste
timukas. Eesti töörahva nõukogude veristaja.
Inglise imperialistide palgaline. See tõi eesti tööli-
steklassile nalga ja orjust. Tema veristas ülestõus-
nu töörahvast pärast 1. detsembri ülestõusu.
Selle timuka lükkab suurkodanlus siis alati

esimesele kohale, kui ta tahab korraldada suure-
maid veretõid töölisteklassi vastu. Nüüd on
suurkodanlusel kasvava revolutsiooni kartusel
jällegi vaja seda peatimukat ning sellepärast
upitab ta Laidoneri presidendi kohale.

Kes on Päts? See on suurkodanlane ja hallpa-
run. See on põline töörahva vaenlane. Saksa oku-
patsioon Eesti sisse kutsuja. Töörahva nõukogude
veristaja. Landesvehrlaste liitlane. Harju panga
suurspekulant. „Vabside“ liitlane. Töörahva
vihasem rõhuj.

Kes on Rei? Rei on vana kodanluse agent. Rei
kutsus 1918 a. eesti töörahvale Soome ja Rootsi
lühnikke kallale. Rei käed nõretavad Isborski
veretõest. Rei on töölisteklassi äraandja ja
revolutsiooni vihasem vaenlane.

Mis on vaja teha merimeestel, sadamatöolistel,
kehvadel kaluritel?

Eelseisvatel valimistel ei tohi nad ühtegi häält
anda „vabsidele“, kogupõllumeestele, asunikku-
dele, rahvuslikule keskerakonnale, „Uuenduslii-
dule“ ja teistele kodanliste parteidele. Ei tohi
ühtegi häält anda sotsialistlike partei äraandlik-
kudele juhtidele.

Mitte ühtegi häält fashistlikele kõriloikajale
Larkale. Mitte ühtegi häält töörahva timukale
Laidonerile. Mitte ühtegi häält suurkurnajale
Pätsile.

Mitte ühtegi häält töölisteklassi äraandjale
Reile!

Iga teadliku merimehe ülesanne seisab selles,
et igal pool kõige aktiivsemalt paljastada neid
kodanluse parteisid ja nende kandidaate.

Aga kas siis töörahval ei tulegi valimistest
osa võtta?

Jah tuleb.

Töörahval on vaja sellepärast valimistest osa
võtta, et valimisi ära kasutada võitluseks oma
nõudmistele eest ning töörahva hulkade mobilisee-
rimiseks kodanluse vastu.

Kuid valimistele ei tule minna mitte selleks, et
kodanluse ja sotside poolt hääletada. Merimehed,
sadamatöölised ja kehvad kalurid peavad hääle-
tama oma revolutsiooniliste esitajate eest.

Presidendi valimisteks on Eestimaa Kommu-
nistline Partei omalt poolt üles seadnud seltsi-
mees Hans Pöögelmanni kandidatuuri.

Kes on Pöögelmann? Pöögelmann on võidelnud
töölisteklassi huvide eest 1905 aastast saadik
alates. Pöögelmann on vana enamlane. Ta on
kogu oma elu pühendanud võitluseks kurnajate
vastu, revolutsiooni eest. Pöögelmann oli üks
Eesti töörahva nõukogude juhtidest. Pöögelmann
on ainukene töölisteklassi kandidaat. Ta on ka
meie, merimeeste, kandidaat. Teist kandidaati
meil ei ole.

Kodanlus ei lase Pöögelmanni kandidatuuri
ametlikult üles seada, kuid sellepeale vaatamata
saame meie tema eest hääletama, kirjutades tema
nime paberilehele.

Võttes osa valimiste kihutusest ja valimistest,
teame meie ühtlasi kindlasti, et kriisist, näljast,
kurnamisest ja fashismist ei päästa meid mitte
valimisesedel, vaid proletaarne revolutsioon.
Ainult nõukogude võim võib töörahvale tööd ja

leiba, maad ja vabadust anda. Valimiste kihu tustöö on meile ühtlasi võitlus revolutsiooni eest.

Valimise kihutustöös tuleb meil, merimeestel, eriti võidelda selle eest, et saada omale hääleõigust.

Sadamatest väljas viibivatel merimeestel seda õigust praegu ei ole. Meie nõuame kõikidele merimeestele, vaatamata selle peale, kus ka ei viibiks, hääletamise õigust!

Sm. Walteri piinatakse metsikult!

Wabaks türmist merimeeste rewolutsiooniline juht!

Merimehed, sadamatöölised!

Meie rahvusvahelise liikumise juht, Merimeeste ja sadamatöölise Internatsionaali sekretär, Albert Walter, kelle Hitleri timukad türmi toppisid, on seal jõhkra piinamise ohwriks langenud. Peale wangistamist hakati temalt kohe pressima, kellest koosneb ISH juhatus ja kus need seltsimehed asuvad. Kui seltsimees Walter ütles ära igasugusest seletuse andmisest, siis võeti tarwitusele kõige jõhkramad piinamise võtted. Timukad kiskusid Walteri hirvitades alasti, mähkisid ta punase lipu sisse ja sundisid laulma fashistide hünni „Horst Wesseli“. Kui Walter keeldus seda tegemast, hakkas rühm pruunsärklasi teda kumminuutide—ja härjasooradega metsikult peksma. Wahepeal toodi kongi veel grammofon ja sunniti teda selle plaadi järgi fashistide möga järel häälitsema. Kui ka seekord Walter sellest enesealandusest kindlat ära ütles tungisid timukad uuesti ta kallale ja peksid teda rängalt, et ohwri jalad, istmik ja selg kattusid raskete werest nõretawate haawadega.

Sarnaseid piinamisi võeti Walteri juures ette mitmel korral.

Üldse tarwitatakse Fuhlbütteli koonduslaagris, kus Walteri kinni peetakse, wäga sadistlikke piinamise meetodeid. Peksetakse nii, et liha ja nahk narmendab, sunnitakse siis Hitleri pilti suudlema, alasti punase lipuga laual tantsima jne. Jõhkrate piinamiste ohwritena tapeti siin juba terve rida seltsimehi nagu Jan Tramplin, Fritz Lux, A. Reidt j. t.

Hitleri timukad võtsid pantwangideks isegi Walteri wenna, källimehe ja selle naise.

Praegu on Walteri terwislik seisukord äärmiselt raske ja uued piinamised aina halwendawad seda.

Seltsimehed merimehed, sadamatöölised! Walter kannatab sellepärast haakristi timukate pinnakongis, et ta meie kõikide huwide eest on ennast-salgawalt wõidelnud. Tõstame rahvuswaheliselt wõimsa protesti laine tema ja teiste saksa poliitwangide wabastamiseks! Saadame delegaate ja protesti kirju saksa konsulaatidele, boikoteerime haakristi lipuga laewu ja nõuame rahvuswahelise uurimiskomisjoni saatmist Hitleri koonduslaagrite jõhkruste järel uurimiseks!

Wabaks Walter ja teised rewolutsioonilised piinakongide ohwrid!

Sm Walter

keda Hitleri trimukad metsikult piinawad.

Walmistame wõitluseks!

Laewasöök ainult kindlate toitlusküllaste normide alusel ja meeskonna täieliku kontrolli all!

Merimehed laewades ja sadamates! Lähenev laewasõidu hooaja algus kiirustab meid wõitluse korras madalate reaalpalkade tõstmist päewakorda wõtma.

Merimeeste organisatsioonide juhid, kes juba läinud aastal krooni kursi kukutamisel palga tõstmise nõude maha saboteerisid, „Mai“ ja „Eestiranna“ streikijad meeskonnad äraandlikult üksi jätsid, tahawad ka nüüd tõsisest palganõudmisest eemale hoida. Nende silmakirjalik „toitlustamise wiiside“ ankeethääletus ei tähenda sugugi reaalpalga tõstmise nõude ülesseadmist. Nad ei pane küsimust isegi hääletusel reaalpalga tõstmisena, waid palkade ja toitlustamise „ümberraldamisena“ wälismaa eeskujul. Et palka wõib ka vähemaks „ümberraldada“ wõi inglise naelte asemele eesti kroone anda, on sama arusaadaw, kui „laewa kulul“ silgu ja kartulaga näljatamine ning selle eest weel inglise naelte mahaarwamine. Laewaoomanikkudega kupeldamiseks tegid juhid „hääletus“ nii kahepaikseks, et ankeetide kokkuwõtetes seda kergem merimeeste tahet sihilikult wõltsida. Nad wõiwad nüüd neid, kes hääletasid praeguse toitlustamise wiisi poolt (esimene ankeedi küsimus), lugeda rahulolijaiks ka praeguse madala rahapalgaga. Wastupidi, kes hääletasid ankeedis laewasöögi poolt, wõiwad pidada laewasöögi poolt ka siis, kui see oleks yilets sõdurinorm wõi kui sellele järgneks rahapalga maha wõtmine ükskõik mis näol.

Mis teha, et praegu ühingute „juhid“ kodanluse huwides ei saherdaks maha meie õiglast palga tõstmise nõuet?

Selleks peawad tegelikud merimehed ise laewadel ja sadamates laewasöögi nõudmise õigele alusele seadma ja selle ümber palgawõitluse organiseerima. Laewade meeskonnad, kes pole weel toitlustamise ankeete täitnud ega ärasaatanud, tehku seda kiiresti ja hääletagu laewasöögi poolt, kuid märkigu sealsamas kategooriliselt juure, et „laewasöök ilma igasuguse mahaarwamiseta rahapalgast“. Need meeskonnad aga, kes juba ankeetid täidetult ühingutele ärasaatanud, saatku tagant järgi õienduskiri nõudega, et nende antud hääled loetakse laewasöögi poolt antuiks ja „ilma igasuguse mahaarwamiseta rahapalgast“. Kuid see pole weel kõik. Meeskondade endi aktiivsel osawõtul peab otsekohe ka ülesseatama kindlad toidunormid, mida nõutakse. Et laewasöögi nõudmine on tegelikult reaalpalga tõstmise nõudmine, siis tuleb kõigepealt ülesseatawat toidunormi wõrrelda wastawa rahasummaga. ISH eesti sektiooni palgatõstmise nõudmine on 1930 a. palganormid, mis tähendaks madrusele ja kütjale keskmiselt 40 kroonilist palgakõrgendust. Selle summa piirides tuleb ka toidunormid kind-

laks määrata. Eeltingimustena olgu ülesseatud järgmised nõuded:

1) Toit peab olema täiesti toitlusküllane ja wastama kliimaatilistele tingimustele s. t. talwel rohkem liha, troopikas kergemad kuid toitwad söögid jne.

2) Meeskonnal olgu alati otsustaw sõna toitude järjekorra ja ainete waliku kohta.

3) Meeskonnal täielik kontrolli õigus toiduainete jagamisel ja walmistamisel. Oigus tagasi lükata alawaärtuslikke toiduaineid ja alati kaaluks proowida, kas norm on kätte antud. Selleks walib meeskond kontroll komissiooni.

4) Kontroll toiduainete hoidmise üle, et need mitte mustalt ega terwishoiuwastaselt ei hoitaks.

5) Söögi korrad olgu järgmised:

Hommikul: Soe toit, kas praetud sealiha munaga, bifstek wõi muu sellesarnane. Teiseks kohwi, kakao wõi wärske piim wõileiwadega.

Lõunal: Igapäew kolm toitu.

Tee joomine kella 3 — ½4 — ni, mille sisseadmist tingimata tuleb nõuda.

Ohtul: Tugew lihatoit kartulite wõi juurewiljaga wõi muu sellele wastaw hästi toitew söök. Tee, kakao, kohwi ehk piim juustu, worsti, sardiinide jne. wõileiwadega.

Peale selle soe kohwi wõi tee alati enne töowahetusse minekut. Toiduained supistete ja wõileiwade näol olgu alati nii kättesaadawal, et merimees wõiks ka õhtu hiljem wõi muudel söögiwaheegadel keha kinnitada.

Et takistada laewaoomanikke näljutamise süsteemi sisse seadmast, tuleb ka kaaluliselt nõuda täiesti rahuldawaid toidunorme. „Majaka“ toimetus on saanud ühe ISH liikme poolt sarnase ettepanekuna toidunormide kaalu tabeli, mille siin kohal awaldame ja palume kõiki merimehi „Majakale“ saata selle kohta oma arwamine. See toidu hulk on ettenähtud ühe nädala peale.

Leib (rukki)	5	kilogr.
Sai (nisu)	2	—
Sealiha (Soolaliha mitte enam kui 1 kord nädalas)	1½	—
Loomaliha	1½	—
Wärske kala (mitte silgud).....	1	—
Wõi	1	—
Munad (2 muna päewa kohta)	14	—

Wõileiwa pealseks: worsti 500 gr. juustu 400 gr. maksapasteeti 300 gr. kilu ja sprotte 2 karpi.

Tangu (supi ja pudru jaoks)	500	gr.
Riisi (wõi manna)	350	-
Erneid ehk ube	400	-
Makaroonid ehk nuudleid	100	-
Nisujahu	120	-
Kartulaid	7½	kg.
Juurwilja (ka kapsad)	3	-

Kompoti materjal	600 gr.
Suhkur	1 kg.
Kohwi (põletatud)	200 gr.
Tee	50 -
Kakao	140 -
Piim (1 liter päewas)	7 liitrit
Koor (kohwi puure)	½ —

(Nende ainete asemel võib meeskonna soovil ja nõusolekul wastawa väärtuse eest muid toiduaineid osta).

Merimehed laewades ja sadamates! Arutage

läbi see ettepanek, wõtke wastu otsused sarnaste kindlate sööginormide sisseseadmise eest wõitlemiseks. Saatke need otsused ka ühingutele ja nõudke ühingute peakoosolekute kokku kutsumist sel kujul laewasöögi sisseseadmise eest wõitluse organiseerimiseks! Kui ühingute „juhid“ seda ei tee, kutsuge ise koosolekud kokku ja otsustage wõitluse küsimus. Moodustage kõikide merimeeste ühine wõitlusrinne ja, walige tegewuskomiteed! Informeerige „Majakat“ palgawõitluse ettevalmistusest. Julgelt ja otsustawalt edasi!

Laewasöök ainult kindlate normide alusel, täieliku meeskonna kontrolli all ja ilma vähemagi rahapalgast mahaarwamiseta!

Laewaomanikud paisutawad kukrut

Merimees, wõtke kätte sinult röõwitud miljonitest otsustaw palgatõstmine!

„Eesti lipp on kandnud Eesti nime üle maailma merede, olles parimaks propaganda tegijaks. Eesti laewad ja laewamehed on hoiunud kõrgel Eesti lipu au“. Nii hõiskab laewaomanikkude esimaadleja insener Maasik „Päewalehes“ Nr. 138 1. a.

Tõsi, luitunud sinimustwalge lipuräbal on tõesti jõudnud end tutwustada kaugetes maailma sadamates, kuid kuidas? Eesti merimehe jõhkra wäljakurnamise teel. Madalad näljapalgad ja pikk tööaeg — 12—18 tundi päewas — need on need „õndsakstegewad“ tegurid, mis annawad eesti laewaparunitel prahtide hankimisel „wõistlustwõime“ ja weawad neile miljonid kokku. Näeb eesti tõusikkodanlus ülikurnamises „Eesti au“, „tõusu ja „parimat propagandat Eesti nimele“, siis annab see tunnistuse, mis ta üldse „rahvusliku au“ ja uhkustamise all mõistab.

Kuid laewaomanikkude haikalaisu ei täitu ka sellest eksploateerimisest. 1933 a. aruandes nad hädaldawad otse nutukrampides eesti kaubalaewastiku kahanemisest ja nõuawad „isamaa“ ja „Eesti lipu“ nimel uute terwendawate abinõude tarwitusele wõtmist. See on alatu weesegamine uue pealetungi sepiitsemisel merimeestele.

Meie küsimine: kas annawad 1933 a. eesti kaubalaewastiku aruande kokkuwõtted vähematki põhjust laewaomanikkude hädakisaks? Ei! Wastupidi eesti koubalaewastik on oma juurekaswuga maailma kaubalaewastikus suureks erandiks. Maailma kaubalaewastik väheneb üldkokkuwõttes 1933 a. üle 2 miljoni tonni. Terawnew kapitalismi kriis sundis üksi lammutamise teel aasta jooksul maailma kaubalaewastiku üldtonnaashi kahandama 2,5 miljonit tonni — samal ajal kui juure ehitati waewalt poolmiljonit tonni. Mis sündis aga Eesti kaubalaewastikuga? Ta suurenes 4720 tonni. See on järjekindel suurenemine wiimaste

aastate jooksul — ajal, kui muus maailmas üldtonnaash kriisi aastatel järjekindlalt vähenes. Toome ära eesti kaubalaewastiku juurekaswu arwud wiimastel aastatel:

1929 a.: 13934 br. r. tonni.
 1930: 18340 br. r. tonni.
 1931: 8534 br. r. tonni.
 1932: 19196 br. r. tonni.
 1933: 4720 br. r. tonni.

Seega kaswas eesti merekaubalaewastik I-seks jaanuariks 1934 a. 136,000 br. r. tonnini. Tõsi, 1933 a. juurekasw on eelmistest wäiksem, mille ümber laewaomanikud nüüd hädakisa tõstawadki, kuid meie peame seda meelepidama, et 6000 tonniline „Kinnika“ ei langenud mitte pankrotti jäämisel wõi mahamüümisega üldtonnaashist wälja, waid awarii tagajärjel, mil puhul omanik saab tugewa kinnitusraha ja ongi asunud juba 2 uue auriku ostmisele. Kui meie selle tonnashi juure arwame, saamegi kätte laewaomanikkude „normaalse“ juurekaswu — 10,000 tonni, 8 % amortisatsiooni arwestusega. Kas ei tõenda see, kui wähe on laewaomanikkude hädakisa laewastiku kahanemisest põhjendatud.

Igatahes, merimehe metsiku wäljakurnamisega on eesti laewaomanikkudel küllalt niisuured puhதாகasu wäljawaated, et nad algasid käesolewat aastat kähku uute aurikute ostmisega. Käsma laewaomanikud ostsid taanlastelt 3100 DW tonniline „Maia“, mingid teised „laewandusringkonnad“ ostwad koguni 4 uut aurikut korraga, milleks tööta tööliste wiletsatest hädaabitõde weeringutest remondi „toetust“ mangutakse. „Päewalehe“ teatel seisawad suuremad ostmised ees. Ta kirjutab: „Kuuldawasti on mitmel merimehel nõu käesolewal kewadel laewa osta. Nende hulgas lei-

dub just peamiselt neid, kel juba on laewad ja sellepärast ei puudu ka kogemused. Kui nad julgewad laewandusse weelgi raha mahutada, siis on see waid tunnistuseks, et asi end kuidagi tasub „Plht“ nr. 31 s. a. Ja asi tasub end tõesti suurepäraselt. Kodanluse enda statistikal andis kaubalaewastik läinud aastal terwelt 3 miljonit krooni puhtalt väliswaluutat. Mis see tähendab? Aga seda, et laewaomanikud said üksi kroonikursi allalöömise tagajärjel selle waluuta müümisest I miljon sula puhast, mis nagu kingiti peo peale — rääkimata harilikust puhtakasu kalkulasioonist mis ka mõned head kümned protsendid wälja teeb.

See on metsik rööwimine merimehe reaalpala arwel, kelle palka ei mõtelnud keegi ilma wõitlusest tõsta. Ja, et tänapäewani merimeeste ühin-gute äraandlikud juhid on wõitluse maha saboteerinud, siis topiwad laewaomanikud endiste pal-kade maksimisega tänapäew kuni 50 % puhaska-su tasku. Wähemalt see 35 % mis nad nüüd väliswaluuta eest enam saawad on esimises jär-jekorras puutumata puhastulu.

Laewandus on nüüd eesti kapitalistide kõige tulutoowam „äriala“. Temas nähakse Eesti „tule-wikku“, temas nähakse riikliku „waluuta allikaid“. Selles saagiahnuse wasikawaimustuses tahetakse eesti kaubalaewastikku koguni poole suuremaks paisutada. Nii kirjutab „Päewalehes“ nr. 31 s. a. keegi H.: „Oleks wõrdlemisi kerge asi suurendada Eesti kaubalaewastikku WÄHEMALT KAHE-KORDSEKS ning saada seeläbi kaks kord nü palju waluutat kui nüüd välislaewasõidust“. Millest see räägib, ega ometi laewastiku kahane-misest laewaomanikkude puudujääkide pankrotti-de tõttu. Ei midagi sellesarnast.

See waid kinnitab, kuidas merimehe met-sikul kurnamisel laewaomaniku äri lakkab. Seesama „Päewalehe“ kirjatak kinnitab edasi, et eesti laewadel polewat waja kunagi karta, et nad wedusi ei saaks. Nad olla nii „wõitluswõimelised“,

et suuta weoturul edaspidi küllalt tööd leida. Kõik Idasõidud, Aafrika ja Lõuna Ameerika „ot-sad“ olla nende käes.

Nagu algul tähendasime, on meil see „wõitlus-wõime“ saladus teada. Wiletsad näljapalgad ja orjalikud töötingimused on kogu aeg eesti lae-waparunitest roostekünadele kõwa sissetuleku kindlustanud. Möödunud aastal kui maailma kau-balaewastikust seisis tegevuseta 14 miljonit tonni, olid kõik eesti aurikud kibedalt wedudes. Ise-gi talwel, kus wanemad laewad harilikult talikor-teris, teewad sarnased raugad nagu a 1 „Pakri“ söweo otsi Gdyniasse, Tallinna laewatühisusel on üle 10 laewa pikema aja time charteril Berg-mannil ja Käsmu laewaomanikkudel samuti. A/1 „Lennaga“ on isegi aasta leping tehtud. Ükski laew ei seisa prahtide puudusel. Isegi suweks on lepingud ette tehtud. Käsmu laewad weawad su-rell 20,000 standarti metsa, 36,000 tonni tsellulou-si jm. Inglismaale, Bergmannil on Soome ja Leni-nigradi metsaweed, Tallina Laewatühisuse laewad hakkawad Tallinnast ja Pärnust välismaale metsa wedama jne. Peale selle, igasugused Wahemere ja Aafrika sõidud.

Meie küsime, mis järeldused peawad eesti meri-mehed sellest klassiwaenlase „laewanduse poliiti-kast“ tegema? Ei muud, kui wõitluse järelduse. Praegusel korral ei koori laewaomanik üksi eesti merimeest, waid ta surub madalate palkadega ka teiste maade merimeeste töötasu alla. Eesti kau-balaewastiku „au“ seisab omasuguses streigi-murdmises, hindade allasurumises, mis isegi enne krooni kursi allalöömist meelitas kasujanus välis reedereid omi laewu eesti lipu alla tooma.

Eesti merimees peab otsustawalt oma reaalpala-ga tõstmise eest wõitluse astuma, ta peab temalt rööwitud hiigla lisawäärtuse summadest wõitma otsustawa reaalpala tõstmise. See pole üksi tema enda paratamatu wõitlusülesanne, waid kohustus rahwuswahelise meriproletariaadi wastu.

Tr.

Kas tüürimeeste wallandamine?

Lööme ühises wõitlusrindes laewaomanikkude pealetungi-tagasi!

Poolikute meeskondadega sõitmine on laewa-omanikkude üheks jöhkramaks kriisi aegseks wäljakurnamise abinõuks. Kõigepealt, wallanda-tud merimehed jäetakse tööta ja nad lisanduwad niigi suurele nälgiwate töötatöölise perele. Tei-seks, laewa poolikud meeskonnad peawad ka lahti-lastute töö tegema ja seega ilma vähemagi pal-gatõstmiseta mitmekordselt suurema töökoorma kandma. Kuid see pole weel kõik. Poolik mees-kond ei kindlusta kunagi laewa julgeolekut. Tor-mi, awarii wõi mõne muu õnnetuse korral on sageli ühe wallandatud mehe puudumine laewa saatuse otsustaja — eriti kui ta oli spetsialist. Kuid laewaomanikkudel ei lähe meeskonna elujul-geolek isikliku kasuahnitsemise kõrwal üldse kor-

da. Nad „sooritawad“ meeskondade koondamise tähe all weel teisigi suli tempe. Näiteks madrus pannakse hariliku palga eest täitma pootsmanni-tüürimehe kohustusi ja mis weel sagedasem: tüü-rimees teenib madruse palgaga ja wanem kütja noorema kütja palgaga. Need on alatumad klassi-siwaenlase wõtted ajal kui ta enda puhtakasu summad tõusewad sadandettesse tuhandettesse.

Eesti laewaomanikud, kes wiimaste aastate jooksul korraldanud rea pealetunge meeskondade wähendamiseks, sepsitewad nüüd jällegi uut „meeskondade koondamist“. Nad tahawad kaotada kolmanda tüürimehe koha. Selleks sõtkuwad juba nende suuwoodrid Maasikud, Tiidemannid hoolega kodanlise walitsuse treppe. Püütakse

tõendada, et ilma kolmandama tüürimeheta saada päris hästi läbi, et tema tööülesanded saada kergesti jaotada wanema madruse ja kahe esimese tüürimehe wahel jne. Teiste sõnadega, tahtakse korrata sama hädaohklikku mängu, mis radistidega. Lastakse asjatundjad spetsialistid lahti ja hiljem riskeeritakse kogu laewa julgeolekuga. Et radistide wallandamine laewaomanikkudel endilgi pärast kalliks maksta läks ja nad oma sammu hiljem tagasi wõtsid, siis katsutakse nüüd tüürimehi kaile wisata.

Merimehed, ükskõik mis tööülesandeid teie laewal ei täida, pealetung tüürimeestele on pealetung teile kõigile. Sellepärast asume ühiselt wastulööki andma sellele alatule laewaomanikku-

de kawatsusele. Eile wallandati pootsmannid, puusepad, täna wallandatakse tüürimehed ja homme wõib järg ükskõik kellele meist tulla. Killustatult oleme nõrgad ja laewaomanikud wiivad läbi oma pealetungi. Kuid ühiselt wastupannes, ühises wõitlusrindes wäljaastudes sunnime loobuma klassiwaenlast oma rööwplaanist. Sellepärast, protesteerime, astume wälja kõik laewameeste liigid tüürimeeste wallandamise vastu. Nõuame täielikke komandosid, nõuame wallandatud pootsmannide, puuseppade trümmerite jt tagasi wõtmist laewale. Nõuame iga tööülesande täitjale wastawat palka. Nõuame kiiret toetust töötutele merimeestele. Ühine julge wastulöök laewaomanikkude rööwpealetungile!

„Merilinnu“ kapten „hea mehena“ meeskonda nõõrimas

Kõwendame klassiwõitlust oma ühingu liitmisega!

„Merilinnu“ kapten J. Lepp-Wiikmann näitab oma „ladnamehe“ mängimisega, kui kawalalt kurnajate agendid oskavad end peita lambanahasse. See muhe „härä“ tikib meestega alati naerma ja naljatama, et sel kombel „oma poisi“ mõõtu wälja anda. Milleks see tarwilik? Aga selleks, et seda jultunumalt meeskonda korrida, talt laewaomaniku huwides wiimast wäljapigistada.

„Merilinnu“ tööpäewa pikkus on alati rekordiline, kuid ületundide tasust ei taheta teadagi. Küläp kapteni härä loeb oma magusa näõtegemise ületunni tasu eest. Samal ajal teeb see „lahke härä“ tollikraami ostmisel terawa wahe „häräde ohwitseride“ ja meeskonna wahel. Kui meeskond nõuab odawama hinnaga saadawat tollikraami, siis on sõda lahti, kus mehed on enamasti ikka kaotajaks pooleks. Nähtawasti on tollikraam ainult „härädele ohwitseridele“, kuna kütjad ja madrused peawad maalt ise kõik kallid raha eest osta. Wahel wõtab küll kapteni „härä“ meeste tollikraami tellimise vastu, kuid siis on juba ette teada, et ta mõne wäljamõeldud muinasjutuga laewa tagasi tuleb: „Oh sa pagan küll, unustasin meestele tellimata“ wõi „Oh sa hull küll, unustasin tollilehe laewa ja ei teadnud kui palju seda tollikraami oli“. Weel sagedasem wabandus on aga: „Tollit ei antud enam kui ainult niipalju, et parajasti ahtri meestele jatkub st. „härädele ohwitseridele“.

Hiljuti juhtus niisugune lugu Kopenhagenis. Tollikraami tellimine oli juba mitu päewa tagasi äraantud. Kapten käis meeskonnaga head juttu puhumas ja ei teinud tollikraami kätte andmisest wäljagi. Ühel hommikul kui laadimisetõõd lõppesid, laewal otsad juba lahti wõetud ja lootsi ootasime, tuli „härä“ kapten ja teatas, et tubakat üldse ei saawat tollikraam olewat unustatud tellimata. No mis sa kostad, laew iga silmapilk wälja sõitmas, maale minna enam ei lasta, pealegi hommiku wara poe ukсед kinni — muud kui sõida pikale reisule ilma tubakata. Mis selgus hiljem?

Kapten oli tellimise ära annud ja kraami juba mitu päewa tagasi laewa toonud, kuid tunnistab selle ahtri meeste — ohwitseride omaks.

Tubakat wõib saada siiski ühel juhusel — see on, kui piirituseplekud ahtrisse „rändawad“. Siis antakse tubakat meeste määrimiseks wõi „rahustamiseks“, kuid sedagi nagu silmarohtu. Näiteks reisul — Fredriksund — Nordsund — Aabenraa — Kopenhagen saime kõigest 250 gr tubakat, rääkimata muudest ainetest. „Härädele“ aga tassiti kilode wiisi tubakat, 15 liitrit piiritust ja hulk pudeleid konjakit ja teisi wägijooke.

Nii on selge, mis poliitikat „omapoiss“ Lepp-Wiikmann ajab. Odawama hinnaga tollikraami ainult kõrgemapalgaliste „härädele ohwitseridele“, kuna näljapalgaline liht meriori pühkigu suu puhtaks ja waadaku, et hädawaewalt oma supilaga jõuab tasa teenida, sest shipsanderi wahelttalitusel on toiduained palju soolasemad kui turult ise ostes. Meestele aga aega ei anta, et ise turult odawamat ja paremat kaupa muretseda. Tööpäewad on niikuinii „lühikesed“ — ainult 12 tundi, peale selle kõiksugu kapteni härä „hädäabitõõd“.

Julgeb keegi selle korra kohta häält tõsta, tunnistatakse ta mässajaks ja ähwardakse mustanimestkirja panna. Waat, nii demokratlik on „waba Eesti“ kaubalaewastiku kord, nii libe magusate wõtetega püütakse merimehi laewaomanikkude agentide ülekohtu ja koorimisega leppima sundida.

Niisugune nõõrimine ja surwe pole ükski „Merilinnul“ waid pea kõikidel teistel eesti laewadel.

Seltsimehed merimehed, kaua laseme end sel kombel nülghida. See on meie endi loiduse ja tagasihoidlikkuse süü. Meie oleme lasknud oma organisatsioonid minna inimeste kätte, kel pole tähtis merimeeste huwide kaitsmine, waid laewaomanikkudega kokkumäng. Meie liikumine on killustatud, kutsete järgi oleme mitme ühingu wahel ärajaotatud nagu waenulikud metsrahwaste suguharud, kes ei leia ühist keelt waenlase —

kapitalisti pealetungi puhul. Organisatsioonid on palju, kuid igauks töötab omapääd — kui nad üldse töötavad. Kulud on suured, kuid wõitluse organiseerijat neist pole. Kapitalistid aga hiritawad, kuidas praegused ühingud klassiwõitlust halwawad ja nende kurnamist kergendawad.

Ülim aeg on oma killustatud organisatsioonid jälle ühendada. Aeg on tegutseda!

Merimees.

Mis on saanud Merimeeste Liidust?

Ühendame killustatud ühingud uueks tugewaks merimeeste organisatsiooniks!

Pajudki merimehed ei tea tänapäewani, mis on saanud Merimeeste Liidust. Kui 1. a. kewadel Liidu koosolekul Tiituse, Ojassoo j. t. patud päewawalgele toodi, näitas Tiitus weel wiimati oma „wõimu“ sellega, et kutsus meriwäe eki-paashi üleajateenijad ja kaitsepolitsei agendid tegelikkude merimeeste suid selgema. Selle jär-gi tuli kaunis salapärane uute ühingute asutamine ning wana Liit nagu suri ära. Ei mingisugust tegewust, koosolekuid ega elumärke. Merimeeste Liidust sai tegelikult elaw surnukeha. Kuid miks teda pole tänapäewani likwideeritud? — küsib ehk mõnigi. Aga sellepärast, et selle elawa surnukeha arwel parasiteeriwad nagu tõugud endised „juhid“ Tiitused ja Ojassood. Nagu teada, panid nad Merimeeste Liidu nime taha pugedes käima meriklubi „Dancingi“, mis töötab kaunis „suurepäraliselt“. Iga kehweas riietuses lihtsurelikku senna härras klubisse sisse ei lastagi. Tiitus ise takseerib publikut ja ajab „tasa targu“ oma mustabõrsi äri. Ühesõnaga, üks peenikene ja tulutoow „Gescheft“ endistele härradele „suurjuhtidele“. Merimeeste Liidu nimi päästab ühtlasi kõrgetest riigi — ja omawalitsuse makudest. Kuuldawasti saawad Ojassoo kui ka Tiitus weel tänapäewani kindlad kuurahad Liidu arwel. Nii siis, see kuulus merimeeste organisatsioon on tegelikult surnud, kuid tema „suurjuhid“ tegutsewad oma tasku huwides „Liidu meestena“ edasi.

See on lubamatu olukord, millele merimehed peawad otsustawalt lõpu tegema. Merimehed ei wõi lubada, et nende organisatsiooni nime kasutatakse mustaks äritegemiseks karjeristlikkude õnneküttide poolt — samal ajal, kui nende huwide organisatsiooniline kaitse on kõige alatumalt maha saboteeritud. Oma organisatsioonilise elu terwendamiseks ja wõitluswõime tõstmiseks peawad merimehed ise suuremat aktiivsust ülesnäitama. Nad peawad laewades ja sadamates oma ühingute küsimusi põhjalikult läbiarutama, nad peawad otsuseid ja proteste wastu wõtma Ojassoo-de ja Tiituste sahkerdamise asjus Merimeeste liidu nimel. Nad peawad ühtlasi Kütjate ja Dekimeeste ühingute liitmise tõsiselt päewakorda wõtma, sest praegune killustatud olukord ei wõi

enam edasi kesta. Laewaomanikud kasutawad seda ainult uute pealetungide ettewõtmiseks. Nad tunnewad merimeeste organisatsioonilist nõrkust, nad teawad, et läinud aastal kroonikursi kukutamisel killustatud ühingud midagi palgawõitluse organiseerimiseks ette ei wõtnud. Sellepärast meelitab see merimeeste wõitlusnõrkus neid uuetele palkade alandamisele ja töötingimuste allasurumisele. Seda aga ei tohi mingil tingimusel juhtuda. Wastupidi, meil on tarwis kätte wõidelda otsustaw reaalpalga tõstmine. Selleks on aga tarwis kogu merimeeskonna ühist wõitlusrinnet, kokkuhoidu ja koostööd. Kütjate ja dekimeeste ühingute liitmine peab selle jõudude ühinemise nurgakiwiks saama. Mitte kütjate uhkekspanew eraldumine ega dekimeeste isoleeriw omaette „iseseiswus“ ei wii meid wõidule laewaomanikkude üle, waid organisatsiooniline ühtlus, mis alles annab meile tugewa palgawõitluse sõjariista. Sellepärast, arutagu kõige lähemal ajal kummagi organisatsiooni liikmed ühinemise küsimus läbi ja wõtku sellekohane otsus wastu.

Uute walimistega oldagu aga wäga ettevaatlik, et ei satuks jälle Tiituste ja Ojassoo taolised kahtlased karjeristid etteotsa.

Ainult täiesti tublid ja kindlad klassiwõitluse joone pidajad merimehed meie liikumise etteotsa! Selleks kõik tähelpanu oma organisatsioonide terwendamiseks!

Liidame Kütjate ja Dekimeeste ühingud üheks tugewaks meeskonna wõitluse organisatsiooniks!

Uued wõtted merimeeste tagakiusamiseks

„Stancori“ kapten warguse prowokatsiooniga meeslele kallaletungimas!

Pean oma otsekoheks kohuseks informeerida laiemaid hulki klassiwaenlase uematest wõtetest.

Merimeeste klassiteadwuse kaswamisega ja pahempoolse opositsiooni liikumise laienemisega otsiwad laewaomanikud ja nende truualamligid sabarakud uusi alatuid abinõusid, kuidas klassiwõitluse eelridades sammuwad merimehi reast wälja lüüa.

Kujuka pildi annab sellest a/l „Stancoril“ aset leidnud wiimase aja sündmused, kus kapten Erich Tartu teguwis laseb oletada, et ta talitab otsemat teed Pagari tänawalt saadud eeskirjade järgi. Et laew järjekindlalt sõidab wäliswetes, ei saa kapten pahempoolsemad, nõudjamaid seltsimehi otsekohe kaitsepolitsei küüsi sokutada, sellepärast püüab ta igasuguste wõtetega neid alatult jalust maha lüüa. Selleks on ta wiimasel ajal prowot-

seerinud rea meeste vastu koguni kriminaal süüdistusi.

See oli juuni algul 1933 a. kui Gdynias munsterdas peale pootsmanniks keegi K. Sadamas munsterollile alla ei kirjutatud ja kui merel olles kapten kutsus uue mehe teenistuslepingule allakirjutama, selgus, et ta küll pootsmanni kohused peab täitma ja pootsmanni nimegi võib kanda, kuid ainult madruse palga saab. Et mees oli kauemat aega töötü olnud ja töde pealegi merel selgus, ei jäänud tal muud teed, kui kirjutas lepingule alla, — kuid ütles seal juures ära pootsmanni kohuste täitmisest. Kuid selle tagajärjed andsid end juba laewa Hispaaniasse jõudes tunda. Mehele määrati selle eest 3 päewa teenistuse suurune rahatrahv, et ta tööle hilnes. Seda tegi kapten sellele vaatamata, et hilinemises oli süüdi täielikult laewa administratsioon ise, sest laew peab oma paadiga mehed maale ja tagasi toimetama. Seekord aga wiidi mehed õhtul enne seda küll maale, kuid ei sel õhtul ega järgmisel hommikul ei saadetud tagasi toomiseks paati järgi.

Kuid sellega alles algasid tagakiusamised. Et K. üks julgematest ja nõudjamatest meestest oli, prototseeris kapten ta vastu alatult warguse süüdistuse. Cardiffist väljasõites kutsus kapten kogu meeskonna oma juure ülekuulamisele kompassi magnetide kadumise pärast. Seal tõstis ta K. vastu otsekohese süüdistuse nende warguses. Seekord aga pääses K. terve nahaga, sest meeskonna hulgas ei leidunud ühtegi, kes oleks waletunnistajaks hakanud. Kas magneedid üldse olid warastatud — on alles küsimus, sest kõige tõenäolikum paistab olevat, et kapten sellest loost ise kõige paremini teadis. Nimelt sai Cardiffis oleku ajal laewa survey aeg täis ja „Stancori“ taolise roostekünale polnud enam üldse lootust pikendust saada. Pärast selgus siiski uskumata töde: laewale anti ilma mingisuguse järelewaatuseta 6 kuud pikendust. Sellepärast oli tõenäolik, et kogu kompassi rikkumine toimiti selleks, et laewa Bristoli kanalisi põhja ajada ja kindlustusraha kätte saada. Sellest tõmbas aga kriipsu läbi waikne ja selge ilm. Et ennast siiski igasuguste juhtumiste vastu walmistada ja loggiraamatusse sissekandeid teha, prototseeriti K. vastu magnetide warguse süüdistust. Igatahes oleks K—le selle tagajärjed õige kurwad olnud, kui oleks leitud paras waletunnistaja. Nüüd lõppes aga asi sellega, et K—le anti Bilbaos kott.

Järgmisena sai omal turjal kapteni rusikat tunda madrus S. Ka teda süüdistati warguses, kui sellest midagi välja ei tulnud, leiti uus trikk. Kui Adrussanis üks kapteni pailaps Tamm tubakaga sisse kukkus, prototseeris kapten jutu välja, et tollimees olewat temale öelnud, nagu oleks tubakas S. poolt ülesantud. Tagajärg oli see, et S. Bilbaos kapteni juuresolekul läbipekseti ja pea lõhki löödi, kuna Barcelonas teenistusest wallandati.

Kuid küla saunad kõetakse korda mööda ja nii tuli järg ka minu kätte. Et ma „kapteni härrale“ kaunis palju peawalu olin sünnitanud, siis „karistas“ ta mind ka kõwemini. Asjast selgema pildi saamiseks peatun selgituseks lühidalt oma seik-

lusrikka teenistuskäigu ja administratsiooni wahekordade juure.

Astusin 27. mail „Stancorile“ teenistusse. Algul läks kõik hästi, kuid juba paari nädalilise teenistuse järgi oli minu pahempoolne ilmawaade kogu juhtkonnal teada ja see muutis oma suhtumise minusse äärmiselt waenuliseks. Wõtsin juba Rotterdamist mõnesugust töölistkirjandust kaasa, mida nüüd laewas ka teistele lugeda soovijatele andsin. Muidugi ei jäänud see sarnases wäikeses laewas saladuseks, kus pealegi paar „kõhuraäki-jat“ ees selle eest hoolitsesid, et keskpaik kõik teade saaks. Keskpaigal omal oli aga kombeks salaja mööda meeskonna ruume kolada ja salaja kogu posti enne kätte andmist läbisorida. Wiimasel reisiril sain Inglismaal postisaadetise kahe „Majaka“ numbriga ja mõne raamatuga. Pakil puudusid margid ja ta kandis selgeid awamise tunnuseid. Kui küsisin teise tüüri Waldti käest, kes minule posti kätte andis, kuhu postmargid saanud ja kes saadetise awanud, sain wastuseks, et kapten margid omandanud, kuid kes paki awanud — tema ei teadwat.

Teisel wõi kolmandal päewal peale posti saamist, oli teise tüüri kajutis suurem juhtkonna nõupidamine, kus arutati uue meeskonna pealewõtmise küsimust. Nõupidamisest wõtsid osa kapten, I. meister Lootus ja teine tüürimees Waldt. Kapten tähendas muuseas: „Kommunistid on laewas peaaegu peremehed, puudub veel punaneplagu ahtris. Tarwis sellele kambale — mida warem seda parem — lõpp teha.“ Palju werisem oli teine tüür. Ta lubas iga laewa tulewa eestlase kaikaga maale kihutada. Sealsamas tehti otsuseks, niikaua kui laew sõidab väliswetes, ühtegi eestlast enam peale wõtta. Arutati veel midagi õige pikalt ja kawa, kuid niiwõrd tasa, et lähemalt aru ei saanud. Olin ju juhulik „wabakuulaja“ teine pool seina, kuna teise tüüri kajut asus minu eluruumi kõrwal.

Seekord Bilbaosse jõudes algaski meeskonna „uendamine“. Wõeti peale 2 uut madrust — hispaania poisikest ja 3 kütjat. Wiimased olid jällegi eestlased ja üks wenelane, konna eesti näljapalgaga ei tahtnud hispaania tulemehed tulla. Naga näha, taheti mind Eesstisse wiia, sest enne Bilbaosse jõudmist saadeti teine meister maad kuulama, kas ma tõesti Eestisse tulewat. Mõist-sin kust tuul puhub ja wastasin jaatawalt. Tegelikult aga olin ammugi Genua walunud mahamineku sadamaks, kuna seal on parem jobbi. Bilbaost välja sõites ütlesin kohe end merel üles, soovides mahamineku sadamaks märkida palgaraamatusse Genua. Et mind kawatseti Eesstisse wiia, tuli sel puhul ilmsiks. Kapten punnis mahakirjutamisele vastu, tähendas: „Teie pidite ju laewaga Eestisse sõitma, miks nüüd korruga mahamaks? Teeme reisu lõpuni, Eestis saate kergemini teisele laewale“. Wastasin, et pole kunagi temaga Eestisse kaasa sõitmise lepingut teinud ja kui ma 7 päewa etteüülen, on mul õigus igas sadamas mahamaksu nõuda.

Aimasin kohe, et kapten nüüd midagi uut sepitseb. Ja see ei lasknud kaua oodata. Barcelonas-see jõudes, käskis ta mind 28. septembri hommi-

kul, kui maalt tulid, tema ja ühe tolliwalwuriga tollikontori kaasa tulla. Seal selguski, et ka minu wastu on tõstetud warguse prowokatsioon. Süüdistatakse selles, nagu oleks ma ööl 27 ja 28 septembri wahel wõtnud laadungist tursakala ja tahtnud seda salakaubana maale toimetada. Tunnistajatena — pealekaebajatena esinesid Bilbaost peale munserdatud hispaania madrus, kes tol ööl oli wahil ja keegi kohalik autojuht. Protokoll oli juba enne minu kohale jõudmist kokkuseatud ja minult midagi küsimata kästi allakirjutada. Keeldusin seda tegemast. Sellepeale toodi keegi tahmane ja näruses riides isik sisse ja küsiti temalt, kas ta mind tundwat. Eitawat wastust saades, talutati mees jällegi wälja.

Nagu hiljem selgus, oli ta keegi läti hulgas, keda sadama piirkonnas kinnipeetud ja samas asjus süüdistati.

Minult nõuti uuesti protokollil allakirjutamist. Nõudsin omalt poolt vähemalt protokollil tõlkimist. Lõpuks toodigi keegi isik, kes peale protokollil läbilugemist wigases inglise keeles seletas, et protokollis midagi iseäralikku ei olewat ja asi olewat üsna tühine, millele mingisugust trahwi ei järgnewat. Mind polla keegi teolt kätte saanud ja allkiri olewat tarwilik ainult wormi täiteks. Sellega olewat kogu asi lõpetatud. Keeldusin ka „wormi“ täiteks allkirja andmast. Selle peale kirjutasiid kõik ruumis wiibijad isikud, arwult 6—7 alla. Minule aga anti 2 tolliwalwurit kaasa ja hakati ühest jaoskonnast teise sõidutama, kuni lõpuks kohtu paleesse trellide taha paigutati. Kolmandal päewal kutsuti ülekuulamisele, kus selgus, et asi nii tühine polnudki kui tollikontoris algul tõendati. Nimelt tunnistas madruswahimees, et mina olewat tol ööl laewa tulnud, teda kirwega ähwardades waikima sundinud (harilik Eesti nuhkpolitsei wõte — sõjariistaga kallaletungimine) ning ise laadungis ruumi tunginud, kust 4 kotti kala wälja toonud ja maale toimetanud. Autojuhi seletus oli järgmine: tema seisnud öösel omal seisukohal, kuhu mina olewat tulnud teda kala linna wiima kauplema. Algul polewat ta nõus olnud, kuid hiljem leppinud sel põhjusel et mind politsei kätte toimetada. Mina aga olewat tema kawatsusest aru saanud ja jooksnud ära.

Nüüd oli mul selge missuguse alatu prowokatsiooniga kapten tahtis minuga arweid õiendada. Seekordne ülekuulamine lõppes sellega, et minu seletuse järgi teine protokoll kokkuseati, milles näitasin kus nimelt ja kellega sel ööl maal olin wiibinud. Andsin ühtlasi 3 tunnistajat üles, kes minu sõnu wõisid tõendada. Selle järgi pandi mulle „mansetid“ kätte ja sõidutati Keskwangimaja. Paar päewa hiljem teadustati, et üks minu poolt ülesantud tunnistaja on ülekuulatud, kuna kahte pole õnnestunud kätte saada laewa väljasõidu tõttu.

Paar kuud istusin ilma, et kippu ega kõppu oleks kuulda olnud. Siis ühel päewal teatati, et süüdistus andmete puudusel minu wastu on lõpetatud. Kuid wale oleks arwata, et weel wabaneisin. Mind anti Kataloonia kubeneri korraldusse maalt wälja saatmiseks. Et aga Hispaanias puudub igasugune „seadusandlik kord“, siis oleneb

kõik kubeneri „heahtamisest“ kui kaua ta wäljasaadetawid piinab. Harilikult kestab see kahest kuust kuni ühe aastani. Nii siis tuleb mul tont teab weel kui kaua kubeneri „armulikku tahtmist“ oodata. Istun harilikus wangikongis poliitiliste galeriis. Kaaslasteks on 4 hispaania, 2 itaalia, üks saksa ja üks portugaaliala rahwusest poliitwangid.

Kapten Tartu sai seega seda, mis tahtis. Nähtawasti maksis ta ka waletunnistajatele minu teenitud palgast tasu, sest konsuli kaudu siia saadetud palgarahast puudub 2 inglise naela. Minu riiete ja asjadega on ka kõige alatumal kombel talitatud. Niiskusest läbi pehkinud kottidest, mis siia järgi oli saadetud, leidsin kagarasse topitult riided ja paremad asjad, kuna sumadanidesse oli topitud wanu jahukotte, taldadeta tuhwleid ja muud rämpsü. Täielik arwete õiendus.

Kuid „kapteni härrad“ eksiwad rängasti, kui arwawad, et sellega saawad merimeeste ridu lõhutada. Hoopis wastupidi. Niisugused alatud trikid sunniwad weel wihasemalt wõitlusele. Kord tuleb tund, kus kõik saab tasuta!

Barcelona wangimajas.

B. Eermann.

Jaanuрил 1934 a.

Papid tassi kohwiga merimeeste hingede jahil

Merimehed, mitte misjoni tundidega, waid klassiwõitlusega parandame oma olukorra!

Nüüd, kus kapitalismi kriis selgemalt awab tööliste ja merimeeste silmad kodanlike korra mädapaisetele, kus ettewõtjate mitmekordsustatud kurnameine sunnib töörahwast ikka otsustawamalt klassiwõitluse liinile asuma, püüab kodanlus kõik teha, et orjasi „waos hoida“. Ushullustuse pimestaw mõju on üks kapitali orjade sõnakuulelikuks tegemise abinõudest.

Merimeeste hingede püüdmiseks „töötawad“ igas sadamas n. n. meremisjonid. Eriti agarad on selles asjas Skandinaavia kodanluse „taewariiklikud toed“, kelle laialine misjoni wõrk haarab pea kõik tähtsamad maailma sadamalinnad. Kus puudub rootsi ronk, seal on daani oma ja kus eelmised puuduwad, seal leiad sa tingimata norra mustalipsumehe. Eesti kodanlus püüab kasutada soome misjonääre.

Neis rongakoobastes leiab igauks „lahket wastuõttu“ — ka muurahwuslane. Südamlikult raputatakse sul kätt, pakutakse kohwi wõi teelorti ja palutakse magusa häälega nn. „teenistusest“ osa wõtma. „Jumalateenistuseks“ seda häbenetakse nimetada, kuid leiwateenimiseks teda pole ka julgust tunnistada. Läheb ju „misjoni-härra“ jutlusest koguni wäike osa Dshimmi (Jee-

sus, meie poiste keeles) palumiseks. Peaasi on poliitika ja sõnakuulmise moraali, Materdatakse revolutsioonilist töölisiikumist ja klassiwoitlust ning ei unustata põrgupõhja sajatamast ka „suurte patuste maad“ — N. Liitu. Wastukaaluks ülistatakse kiidetud „woorusena“ rahwuslust ja isamaa armastust. Isamaa eest pidawat elu andma ja isamaa lipu all sõitwate laewade korrashoiuks wiimne jõunatukene ohwerdama. Jah, kapitali huwide eest lase ennast kas või ristipuu see kõik on suur ohwer „isamaa altarile“.

Teenistuse lõpul wõtab papp ka Dshimmi tõsimeelt hamba alla. Kuid ka seda nii, et Jeesukse nimiga õilistatakse kapitalistide kurnamise huwisid. Eestpalwetes isamaa ja walitsuse eest saadetakse südantlõhestawad kisendamised taewa poole kriisi all ägawa „rahwa“ eest. Kuid ühtlasi rõhutatakse, et see on rahwa patuwili. Kriis olewat jumalawits, kes oma lapsi sõnakuulmatuse eest nuhtleb. Sellepärast pidawat wagane ja alandlik olema ning kannatama kuni jumala wiha üle läheb ja ajad paranewad. Mitte kapitalismi kriis polewat laewu seisma pannud, waid armulise jumala wihane kättemaks. Sellepärast, mitte merimeeste ühine woitlus oma leiwa ja õiguste eest, waid alandlik „issanda“ ees põlwede nikutamine, mis paneb laewad liikuma ja palgad kerkima. Niisugune hullutus kestab mitu tundi ja pappide raswased näod otse särawad ees, mida rõhkem on neil lambukeisi. „Waadakem, kuidas merimehed tunnewad huwi usu wastu!“ Kui palju küll tõsiseid usu wastu huwitundjaid on, see on ise küsimus, kuid pappidel aitab sellest, kui sisse astujad lihtsa sealwiibimisega nende „autoriteeti“ tunnustawad. Misjonimajas käijad on enamasti vähemteadlikud, eaproletaarse päritoluga merimehed, kes wiletsatas töö- ja palgatingimustes käiwad seal kohwiloksu norimas. Eriti kubiseb sarnastest „usklikkudest“ soome meremisjonid nagu Antwerpen, kus ei puudu ka eesti suguwennad.

Tülgastaw on näha seda 20 sajandi musta äri tööorjade mõistuse pimestamiseks usu sildi all. Sugugi mõnusam pole waadata, kuidas leidub weel, kurnatawaid meriorju, kes ise wabatahtlikult wiiwad end hullutaja rongi kätte, kes ei suuda arusaada, et misjonimaja tassi kohwiga ega usuweiderdustega ei lahendata mingisugust

hüda ega parandata oma rasket seisukorda — küll aga nõrgendatakse klassiwoitluse wäerinda.

Mitte misjonimajas käimisega, waid kindla, järelijätmata woitlusega rõhujate wastu woidame kätte palga kõrgenduse, sotsiaalkindlustuse ja muud hädatarwilikud olukorra parandamise tingimused.

Eesti merimehed, hoidke eemale kõigist soome meremisjoni agentidest, kes ringijooksewad ka eesti laewadel Englise, Belgia, Saksa jt sadamates. Need on kodanluse otsekoheised agendid ja käsilased, kes ei aita meil palgawoitlust pidada, waid seda halwata, lõhkuda. Põlgus niisuguste mustasajalistele!

Meie ainsam juht on ISH — Merimeeste ja Sadamatööliste Internatsionaal. Ainult tema seisab õigel klassiwoitluse liinil. Ainult tema ümber koondub külg külje kõrwal kogu maailma weetranspordi proletariaat woitluseks paremate elutingimuste eest.

Elagu leppimatut klassiwoitlust! Maha papid ja fashism!

Oma poiss.

Kahtlased mehed Dekimeeste ühingu juhatuses välja

Kahtlane mees Dekimeeste ühingu juhatuses on laekur Paju. Ta on kõwa ISH wastane ja laewaomanikkude kintsukaapija. Warem oli ta Merimeeste Liidu Tiituse käsilaseks. Kuni tänapäewani püüab ta Tiituse sulitempe ja mahinatsioonide mahasalata: „Ei tea, ega see just nii ei olnud“, „ei usu seda“ jne, — nii püüab ta oma endist „leiwaista“ merimeeste silmis „au sees“ hoida. Ühtaegu on see tiituswend dekimeeste rahaasjade walitseja — laekur. Kas ei ole see kiusatusrikas koht mahinatsioonide tegemiseks „suurmeistri“ õpilasele?

Merimehed, ärgem olgem nii ükskõiksed ja laseme end jälle ninapidi wedada. Wälja äraandjad ühinguist! Asume oma killustatud organisatsioonide ühendamisele! Ainult tugewa ühinguga oleme tugewad streigiwoitluseks — ja selleks peame alati walmis olema. X—7.

„Wabsid“ välja töölisiikumisest!

Need Eesti fashistid tahawad merimehi täielikult kurnajate kannal alla suruda!

Eesti „wabadussõjalaste rahwaliikumise“ agendid tükiwad wägisi töölisiikumisse sisse pugema. Et neil suurkodanluse agentidel enamasti ei õnnestu töölisiühingutes woimule pääseda, siis asutawad nad prowokatsiooniliselt uusi organisatsioone ja püüawad sarnase alatu manöwerdusega niigi sotsfashistide kaasabil nõrgestatud ja mahasurutud töölisiikumist lõhkuda. Sadamatöölise ridu nad tahtsid segi lüüa „tööliiduga“,

raudteelaste „wabsistamiseks“ asutasid „raudteelaste kutseühingu“, metallistide ja töötatöölise „ülewõtmist“ taheti teostada otsekoheise „ristisõjaga“. Ka merimeeste hulgas liiguwad need härrad neeludega ringi ja otsiwad fashiseerimise woimalusi. Kuna wiimased walimised näitasid, et need jultunud klassiwaenlase demagoogid ka mõningaid vähemteadlikke palgatöölisi ja kehwiikuid oma poolt hääletama petsid, siis peame

kõige otsustawusega kõwendama wõitlust selle surmawaenlase — fashismi wastu „wabadussõjalaste rahwaliikumise“ näol.

Kõigepealt olgu meil selge, et see wabadussõjalaste „rahwaliikumine ei ole muud midagi kui üleilma tuntud suurkodanluse fashistlik liikumine, mille programmiäbarik on kohati pea täielikult Hitlerilt maha kirjutatud. Fashism aga, nagu teada, on suurkodanluse katseabinõu werise diktatuuriga kapitalismi päästa tema paratust kokkuwarisemisest. Teraw kapitalismi kriis löi ta alused rängalt kõikuma ja töörahwa rewolutsioonilise liikumise kasw wäljaastumiste, streikide ja palganõudmistega näol ähwardas suurkurnajate wõimutsemisele peatset lõppu teha. Sellepärast oli tarwis weel jõhkramat terrori, weel „kõwakäelisemat“ tööliste mahasurumist kui oli seda ükskord julm kodanlise „demokraatia“ wägiwald. Selleks awalikuks suurkurnajate ja rahakapitalistide wägiwalla kõrgemaks diktatuuriks ongi fashistlik diktatuur. Ja maades, kus ta juba wõimul, on ta töörahwa poliitilise mahasurumise kõrwal metsikult kõwendanud töörahwa majanduslikku wäljakurnamist: palku alandanud, tööaega pikendanud, sotsiaalkindlustuse hilbud kaotanud, streigi waljusti ärakeelanud. Waat, see on fashismi „õnnistus“ Itaalias Saksamaal ja mujal ning seda tooksid ka wabsid eesti töörahwale.

Enne wõimu haaramist aga, nagu praegu Eestis, püüawad nad poolehoiu wõitmiseks teha kõige alatumat demagoogiat kõigi rahwakihtide hulgas, lubades neile sülega „taewariiki“ maapeale tuua. Lubatakse kapitalistile, lubatakse töölisele. Ei olewat üldse klassiwasolusid, kurnaja ja kurnataw olewat üks eesti rahwas ja ainult nemad wõitlewat kui lõwid „rahvusliku terwiku“ huwide eest. Tarwitusele wõetakse ka elupõline usuhullustus Aareandi taloiste naistewägistajate pappide kaudu.

Pole klassiwaenlasel alatumat demagoogia wõtet kui töörahwa allasurumine selle petliku „üldrahwuse“ nimel. Töörahwas ja kurnajad on wastamisi kui tuli ja wesi ning pole mingeid ühiseid huwisiid. Kui aga wabsid „rahvuslikkudest huwidest“ kisawad, siis on need otsemat teed suurkodanluse enda huwid.

Kes selles peaks kahtlema, sel pruugib ainult waadata wabside Tallinna linna walimiste aegseid kandidaate. Kes nad on? Seal on terwelt 17 suurkurnajat — wabrikanti, suurärimeest jne, nagu Kapsi, Hellat, laewaomanik Tannebaum jt, siis 16 majaaniku ja kaupmeest, 36 kõrgemapalgalist ametnikku, kirikuõpetajat, adwokaati ja teist suurkodanluse agenti. Ja lõpuks tööliste ligimeelitamiseks — kõigest 13 wabside mõrda petetud töölist. (Küsitaw, kas needki on päris töölisel, waid ehk „wabside“ poolt tööliste sekka saadetud agendid). Seega tööliste protsent — kui seda üldse nii nimetada saab — kõigest 15%, kuna tugew enamus suurkodanluse enda käes. Küsime nüüd: Missugune on see „eesti rahvuslik poliitika“, mis need wabrikandid ja laewaomanikud hakkawad ajama? Narrus oleks arwata, et tööliste olukorra parandamine ja palkade tõstmine. Kurnaja seisab alati iseendale kõige lähemal ja

kasutab wõimu ainult selleks, et oma kurnamist süwendada. Seda tunnistab ka wabside programmiräbal, mis nad oma „suurkongressil“ l. a. otsustete ja resolutsioonide näol wastu wõtsid. Mis nad lubawad tööliste? Nad lubawad töölistele „auwäärset seisukohta“ rahvuslikus terwikus „ühtlase rahvusliku töölistkonna“ kujundamisega. Mis see tähendab? Kuidas laewaomanik Tannebaum ja suurärimees Kapsi, kes tööliste näljapalga warastamisega alles hiljuti suure kuulsuse omandas, seda „ühtlast rahvuslikku töölistkonda“ kujundawad? Aga nende programmi neljas punkt annab sellele wastuse: nad panewad maksma „töökorralduse seaduse“ ja „töökohtud“. Nende fashistlikkude kohtute ja töökorraldusega tahtakse tööline täielikult wastu seinä suruda ja Tannebaumeid ja Kapside kannä alla litsuda. Selle sammuga tahtakse töölistelt wõtta igasugune sõnaõigus palganõudmiseks, enese eest wäljaastumiseks, tahtakse keelata streigid, lõpuliik sulgeda igasugused tööliste organisatsioonid jne. Töö konfliktide ja nõudmistega wõtta läheks kohtusse ja narrus oleks arwata, et laewaomanik Tannebaum mõistaks seal õiguse merimehele iseenda huwide wastu. Seda ei juhtu kunagi; töökohtud on ainult kurnaja surweasutused oma ülekohtu ametlikuks õigustamiseks tööliste üle.

Kuid see pole weel kõik. Selle sama programmi punkt neljandaga tahtakse tööline muuta „õigusteta proletaarlasest“ **w a s t u t a w a k s** kaastööliseks majanduslikus aparadis. Mis tähendab siis sarnane „auwäärne“ koht? Kas seda, et wabsid lubawad töölistel „kaaswastutajatena“ osa saada ka wabrikantide puhtakasu jaotusest?

Ei midagi selletaolist. Nad tahawad töölist ainult oma kiritahtlikkude pankrottide ja petlikkude puudujääkide puhul *kahju* kandma panna. Ainult selles mõttes on mõeldud wabside „tööliste wastutus“. Et see just nii on, seda kinnitab sama programmi teine punkt: „Eesti töölistkond *peab* wõitlema elujõulise rahvusliku majanduse loomise ja *warade suwendamise* eest“. Teiste sõnadega, tööliste „wastutawus“ ei seis mitte oma enda olukorra parandamise ja palga tõstmise eest wõitlemises waid otse sunduslikus — „töölistkond *peab*“ — kapitalistide majanduse elujõuliseks muutmises ja paksmagude warade suwendamise eest orjamises. Warandused on ju kurnajate käes — töölistel pole muud kui kümme künt ja odawasti tasutaw musklijõud.

Merimehi ootaks wabside eriline ike.

Laewanduse tunnistawad wabsid üheks tulutoowamaks kapitalistide ärilalaks ja tahawad seda „arendada“ „rahanduse püsiwaks aluseks“ ja „wäliwaluuta sissewoolu allikaks“ (wabside programmi 13 punkt). Kuidas oleks see wõimalik? Ei teisiti kui weel suurema merimeeste wäljakurnamise teel. Juba seni seisis eesti laewanduse suur „tulutoowus“ merimeestele näljapalkade maksmisses ja orjalikkudes töötingimustes. Arusaadaw, et Tannebaumi taloiste „mitme laewaomanikkude“ wõimu juure pääsemisega pressitakse merimeeste higiwaewast weel suurema jõhkruusega „rahanduse

aluseid" ja „väliswaluuta allikaid“. Töökorralduse seadusega ja töökohtutega seotakse aga merimehed käsist ja jalust, et nad sunnitöölise seisukorras ei saa streigigagi oma õigusi kaitsta ja sunnitakse wäewõimuga kurnaja wägiwallale alluma.

Et see nii kujuneks, seda tõendab Saksa fashistlik „töökorraldus“. See likwideeris tööliste ametiühisused kui klassiwõitluse organisatsioonid, keelas igasugused palganõudmised, streigid ja muud tööliste wäljaastumised. Selle asemel asutas kõlawana nimelise „rahwusliku tööfrondi“ — „Arbeitsfront“, kus istuwad mõne fashistliku kroonu tööliste esitaja kõrwal hiiglakapitalistid Krupid, Thyssenid jt. Mis nad seal teewad? Lollus oleks arwata, et suurtööstur Krupp murraks pead tööliste palga tõstmise kallal. Ei, seal surutakse „rahwusliku majanduse elujõuliseks muutmise“ nimel töörahwale uusi orjastawaid kohustusi

kaela. Töölised on kolmandas riigis õigusteta sunnitöölised.

Sedasama sepitsewad eesti wabadussõjalased ka eesti töörahwale. Marksismi wastane seadus, millega tahetakse sulgeda kõik tõsisemad klassiwõitlust pidawad tööliste organisatsioonid, on selle metsiku rünnaku algus.

Sellepärast, kui meie ei taha endile weel jõhkramat kurnamist, terrori ja surwet, kui meie ei taha weel rohkem kaagitamisi, türmi ja kumminuuti, siis asume ühises wõitlusrindes wabadussõjalaste fashistliku pealetungi wastu. Kihutame endi organisatsioonest eemale need klassiwaenlase agendid, paljastame nende õige näo ja organiseerime kui üks mees oma killustatud ühingud ühiseks tugewaks klassiwõitluse organisatsiooniks.

Töörahwa wabastamine ei tule fashistide „rahwulikumisest“, waid ta enda kindlast rewolutsioonilisest wäljaastumisest!

Armutu sõda „wabsidele“ - suurkodanluse fashistlikkudele löögimeestele!

Sõda sõjale!

Kuidas takistame sõjawarustuse wedu

Juba tunda werehaisu õhus. Maailma imperialistid kägistawad hiina walgete timukatega töörahwa Nõukogude Hiinat. Jaapani rööwikud walmistawad Põhja Hiina wallutamise kõrwal palawlikult pealetungi Nõukogude Liidule. Nende truult liitlane Hitler wõtab ka Euroopas järjest wihasemalt hoogu werepulma lahtilöömiseks N. Liidu wastu. Selleks katsub Saksa fashism maksu mis maksab liitlasi leida. Ta on mõnedel juhtumistel isegi walmis omawahelisi wastolusid ajutiselt kõrwale jätma, et aga Nõukogude wastast blokki kokku klopsida. Uus leping Saksa ja Poola wahel on selle tõenduseks. Sõjast ei jää puudutamata ka Eestimaa, keda Saksa fashistid balti parunitega ammugi tahawad oma prowintsiks teha ja Nõukogude Liidu wastase sõja hüppelauaks muuta. Truult selleks on kaasaaidanud Eesti kodanlus ise, seistes alati interwentsiooni leeris ja õpetades juba kooliõpilastele sõjawäeõppuse tunnis, et meie sisemine ja wäline waenlane on kommunistid.

Mis teha, et takistada seda kohutawat kapitalistide mõrtsukatööd, mis nõuab kapitali ohwriks miljonite töörahwa poegade elu, toob kaasa nälja, hāwinemise ja wiletsuse?

Merimehed ja sadamatöölised! Meie käes on abinõusid, et takistada imperialistide sõda. Meie wõime oma üksmeelse wäljaastumisega sõjawarustuse weo seisma panna. Eks ole sadamatöölised need, kelle kätte läbi laaditakse tapamasinad ja mürkgaasid, eks ole kütjad ja madrused need, kelle musklite pingutusel wiib laew nad timukatele tarwitada. Kui meie ütleme ära tapariistade ja moonaweast, siis tõmbame sellega tugewa kriipsu

läbi sõdijate plaanidest. Ja seda peame meie tegema kõigil mail ja kõigil laewadel. Sadamatöölised ja merimeeste *protesti streigiga ja meeleawaldustega* takistame sõjawarustuse wedu ja sellega sõjapidamist üldse. See on tähtis ka sõja ettewalmistuse ajajärgul.

Sõjawarustuse all ei tule mõista ükski püsse, kahureid, ega laskemoona, waid eriti nüüdse tehnilise sõjapidamise juures ka mitmesuguseid keemilisi aineid mürkgaasideks, pisielukate tekitamiseks jne, aga samuti lennukite mootoreid, sõjawäe autosid jne. Nende kõigi osa sõjapidamises on väga suur. Kui näiteks riik, kel omal pole sõjakeemiatööstust, lennukite ehitust ega sõjariistade wabrikuid, ei saa enam wäljast sissewedada nende tööstuste saadusi, siis on tema lahinguwõime täiesti halwatud. Sünnib sarnane töörahwa sõja takistamine igal maal, siis muutub sõjapidamine warsti tapatalgute korraldajate endi kaelaluu murdmiseks.

Kuidas aga tunda sõjawarustuse wedu, pealegi kui see, süünib pakkimise wiisilt maskeerituna „masinaosade“, „raswa“ wõi mõne muu sarnase süütu etiketi all? Mõnesugused äratundmise wiisid siiski on. Näiteks, plahwatawate ainetewool on harilikult hoiatus: „äärmist ettewaatust!“. Tarwis kohe selgusele jõuda, kas neis „kaubakastides“ pole mitte sõjawarustus ja nimelt misugune. Püsside weoks tarwitatakse sageli wäikesi kuid pikki kaste. Käsigranaate weetakse sagedasti samades kastides, kus käsigranaadi süütaid jne. Muidugi tuleb igal üksikul juhusel mees- tel endil ka igasuguseid muid kahtlasi pakkimise

tunnusmärke lähemalt järeleuurida. Sõjavarustuse pakkimine pole enamasti standardiseeritud, s. t. teda ei weeta mitte ühesugustes ja üheraskustes kastides. Kui näiteks tõeliku raswa weol pakitakse aine ühesugustesse kastidesse, ühesuguse kaaluga, siis sõjavarustuse puhul on sageli võimata pakkimist standardiseerida. Selle tõttu on weetawa warustuse pakkimisüksused väga mitmesugused. Tarwis otsekohe sarnast mitmekesist laadungit uurida, mis ta sisaldab. Siin juures saab lähemaid andmeid laewaaride, ekspeditsioonide, ja laadimistööde, ettewõtete ametnikkudel.

Kui kord on sõjavarustuse wedu paljastatud, peawad sadamatöölised ja merimehed koosoleku kokku kutsuma, protesti streigi otsuse wastuwõtma ja üles seadma ka oma põlewamad majanduslikud nõudmised kas siis sadamatöölised ja merimehed koos wõi kumbki lahus, olenewalt igal üksikul korral sadamast, kus küsimus otsustamisele tuleb. Proteststreigi puhul waja kaasa tõmmata ka teiste tööstusharude töölised, ja ametiühisused ning informeerida asjast ISH wastawaid sektioone. Streigi juhtimiseks walida ühine tegewuskomitee.

Sarnasel ühisel ja aktiivsel tegewusel saab sadamas täielikult sõjavarustuse laadimist seisma panna, streigimurdjad minema kihutada ja laewal katelde külmaks hoidmisega takistada laewa wäljasõitu. Ühe olulisema proteststreigi põhjusena tuleb alati ettetuua eluhädaohtlikkust sõjavarustuse laadimisel ja weo juures.

Eesti laewu kui wäikeriigi laewu ja pealegi odawa tööjõuga laewu, kus ühtlasi merimehi laadimise ja lossimise töid sunnitakse tegema, wõiwad sõjavarustuse firmad eriti kasutada. Tallinna, Pärnu jt sadamaid aga hakatakse eriti Nõukogude wastase interwentsiooni puhul Lenini-gradi wastase sõjakäigu warustuse weoks kasutama. Sellepärast, sõjavarustuse weo wastane aktsioon on ka eesti weetranspordi töölise wäitluseks. Kuigi meid arwuliselt wähe, kuigi meie organisatsioonid tagakiusamiste ja terrori tagajärjel nõrgestatud, siiski otsustawa wäljastumise juures suudame hirmsa weretalgu takistamiseks paljugi ära teha. Olgu meie otsuseks: mitte üht grammi sõjavarustust ei liiguta paigast! Otsustaw sõda imperialistliku sõja wastu!

Tööta merimeestele toetust 1,50 Kr. päewas!

Kaswab Nõukogude Hiina!

Weetranspordi töölised, kaitsege punast Hiinat!

Noor Nõukogude Hiina töölise ja talupoega wabariik kaswab ja tugewneb järjekindlalt. Juba koondab ta oma piiridesse kolmes suuremas prowintsis: Kiangsi, Fukiini ja Hunan — Hupe ligi 100 miljonit elanikku.

Ja punane walitsus on lühikese ajaga näitanud, et ta tõesti on ainukeseks ja järjekindlaks töölise ja talupoega huwide kaitsjaks. Maa on mõisnikkudel ära wõetud ja kehwa külarahwa tarwitada antud. Kapitalistide kurnamisele on lõpp tehtud. Maksma on pandud 8 tunniline tööpäew. Palkasid on tugewasti tõstetud. Kui näiteks warem tubakawabriku tööline sai päewas kõigest 50 senti, siis nüüd saab ta 80 senti. Kõik lapsed õpiwad koolikohustuslikult Lenini-alkkoolides; marxistlik-leninistlikkude keskkoolidewõrk kaswab alatasa; sadandend kursused tõõtawad täiskawanute lugema ja kirjutama õpetamiseks. Kui kurnajate huwides hoihi hiina töörahwas ja talupojad täielikus kirjaoskamatuses, siis nüüd oskab juba 50 % N. Hiina elanikkudest lugeda ja kirjutada. Ehitatakse koolimaju, haigemaju, saune ja klubisid, peetakse kibedat wõitlust usu pimestawa mõjuga. Naine on wabatatud endisest poolinimese maharurutud olukorrast. Uus wõim peab ka otsustawat

wõitlust oopiumi suitsetamise ja hasartmängudega, mis häwitab rahwa terwise ja andis kurnajatele suure sissetuleku allika.

Kogu Nõukogude Hiina kihab ja keeb uue waba ilmakorra loomisel. Sellepärast on arusaadaw, miks hiina tööline ja talupoeg hoiab hingepõhjust nõukogude korra poole.

Isegi inglise tagurline kodanluse häälekandja „Times“ on sunnitud 13.9.33 Nõukogude Hiina wõimu tugewust tunnistama. Ta kirjutab: „Paljud inimesed arwawad, et kommunism Hiinas on tühine bandiitide jant. Kuid nad eksiwad põhjalikult. Punase Hiina üle walitseb tema pealinnast Schuikiniš kõwa keskwalitsus. Kui kommunistid külasse tulewad, on neil esimene asi mõisnikud tappa ja minema kihutada ning maaomanduse dokumendid ärahawitada. Sellepeale jaotatakse maa kehwikutele. Kaubawalmistus ja jaotus on riigi agentuuri käes ja tänapäew saab punase Hiina elanik odawamini riisi ja sealiha kui teine pool punast piiri elutsew suguwend. Maku wõetakse waranduse ja sissetuleku suuruse järgi. Kapital on kõwa kontrolli all ja rikast hallparunit pitsitakse kõwasti.

Hiina punawägi on üle 50000 mehe suur. Ta

on tubli väljanägemisega, hästi distsiplineeritud ja väga liikumisvõimeline. Punawäe juhatajaks on suurte teadmiste ja võimetega kindral Tschu Deh, kes olewat Saksamaal sõjawäelise hariduse saanud ..... Pole mingit kahtlust, et Nõukogude Hiina juhtide võimend on suured ja nad on õiglasel mehed. Igatahes on punastes maakondades palju vähem korruptsiooni kui ükskõik missuguses teises suure Hiina prowintsis."

Nii kodanline sulerüütel. Arusaadaw, kui juba klassiwaenlase häälatoru agent sel kombel on sunnitud Hiina Nõukogude elujõulisi aluseid tunnustama, siis pole kahtlust, et sellest punasest koldest paisub nii tugev rewolutsiooni leek, mis lähemas tulewikus juba kukutab kogu Hiina rahwa metsikud kurnajad ja sowjetiseerib terwe maa.

Millest muust kui hulkade tõsisest poolehoiust räägib ka hulgaline tööliste ja talupoega wabatahtlik punawäkke astumine. Hiljuti pidasid maatöölised ja käsitöölised kongressi, kus wõtsid wastu otsuse, moodustada 2 wabatahtlikkude diiwisi. Otsus täideti üle ootuste. Terwes reas prowintsid on wiimaste kuude jooksul astunud üle 20000 wabatahtliku punawäkke. Noortel wabatahtlikudel on omad iseseiswad wäeosad. Kuid ka raugad ei jää maha, ka nemad wõtawad osa oma suudete kohaselt punawäe tugewndamisest.

Ainult sarnase waimustatud rahwa toetusega nõukogude wõimule ja punawäele wõib seletada, miks hiina punawägi 5 kord wõidukalt on suutnud tagasi lüüa mitukord suurema Kuomintangi walgewäe. Ta ei kihutanud walgeid mitte üksi oma piiridest wälja ega saanud waenlaselt endale puuduolewat sõjamaana, waid wõitis weel juure uusi laialdasi maalasid.

Kuid just see nõukogude wõimu järjekindel kaewamine Hiina kommunistliku partei juhtimisel walmistab kohutawat hirmu reaktioonilisele Kuomintangile walitsusele ja kõigile wälisimperialistlikkudele rööwikutele. Sellepärast panewad nad kõik mängu, et Hiina nõukogude wõimu kukutada. Kui esimesed wiis sõjakäiku ei õnnestunud, siis algatati nüüd kuues — palju laiaulatuslikum wallutamise rünnak, Terwelt 440000 meest on kõige parema warustusega wäljapandud. Ei puudu raske kaurwägi, lennukid, mürkgaasid, tankid jms. Inglise, prantsuse, ameerika jt imperialistid toetawad suurte rahasummade, tehniliste asjatundjate ja sõjawarustuse saatmisega hiina walget wäge. Ka nendel on kurnamise söödamaa hädaohus, ka nemad tahawad Hiina jagamisel uusi raswaseid suutäisi juure.

Kuid nagu esialgsed teated kõnelewad, on ka seekord walgete timukate kõrge tehnika ja poole miljonine inimeste kari wõimetud rewolutsioonilise wäe löögiwõime ees. Walgete rööwikute ülemjuhataja Tschang Kai Scheki esialgne plaan — ümberhaarata igast küljest Nõukogude Hiinat — on juba pea täielikult äpardunud. Wastupidi, punaar mee on suuri wõite saawutanud, Fukiinist lõunapool ta wõttis oma kätte Lentscheni linna ja purustas waenlase 71., 72. ja 78. diwisjonid.

Waenlaselt langes saagiks: 4600 püssi, 50 rasket ja 30 kergest suurtükki, 400000 padrunit, 5000 käsigranaati, hulk prowiantti ja tehnilist warustust. Wangi langes 3500 meest, kellest 8 on wäeüksuste ülemad. Samal rindel on terwelt kolm rügementi täies koosseisus punawäe poole üle tulnud. Samasugused wõidud on punawäel olnud ka teistel rindel. Põhja pool Fukiini wõtsid punawäed tähtsa sõlmepunkti Janpingi linna oma alla, kus juures saagiks langes hulk sõjawarustust ja 12 jõelaewa täie moonalaadungiga. Wangistati kolm waenlase kindrali. Linna töölistest astus wabatahtlikult punawäkke 2000 meest, kuna 85 % astus punastes ametiühisustesse. Üks Tschang Kai Tscheki bataljon tuli terwelt üle, 78. diwiis purustati. Szetschuani prowintsis wõttis punawägi tähtsa strateegilise punkti — Wanseni sadamalinna oma kätte, mis seni oli kohapealseks imperialistide wõimu kindlustuspunktiks. Siit ähwardab punawägi tõsiselt juba Hankau linna. Ka Hunani ja Hupe prowintsidest tulewad teated punawägede wõitude üle.

Samal ajal laguneb walgewägi. Tulewad teated kahest suuremast sõdurite mässust, talupoegade rahutustest jne.

Need on esialgsed teated. Kuid ei tule arwata, et walged rööwliid nii kergesti Nõukogude Hiina jätawad. Sest nõukogude wõimu tugewnemine täendab nende wõimutsemise ja kurnamise lõppu. Sellepärast töötawad ühises wäerinnas Hiina oma kodanlus wälismaa imperialistidega. Ja kuigi Hiina walgel walitsusel peaks olema jaapani maadeahnitsejaga Mandschuuria, Jeholi ja t ärawõetud Põhja Hiina prowintside pärast wahekind nügade peal, siiski punase Hiina kätkestamiseks leiawad nad ühise keele. Saksa imperialistid saadaw walgete tapameistritele asjatundjaks kindral von Sekti. Ka juudaslikud sotsid ei unusta oma osa. Nende internatsionaali sekretär Vanderwelde tunnistas Nankingi walge walitsuse ainukeseks Hiina rahwa õigeks walitsuseks ja Tschiang Kai Scheki „Hiina rahwa wabastajaks“. Saksa sotsid saatsid koguni oma partei liikmed — endise Preisi politseimeistri Grzesinsky ja Berliini politsei presidendi Weissi Hiina politsei timukatele „eeskujuks“ hirmuwalitsuse ja tööliste kätkestamise meetodite sisse seadmiseks.

Seltsimehed weetranspordi töölised, Nõukogude Hiina töölised ja talupojad ei wõitle üksi endi wabaduse eest. Nad wõitlewad kogu maailma suuremate imperialistlikkude rõhujate wägivalga vastu. Nende wõit on meie wõit. Toetame seda kangelaslikku wõitlust sõjawarustuse ja sõjawäe woost äräütle misega. Mitte ainustki kilogrammi warustust Kauge Ida töörahwa rewolutsiooni kätkestamiseks! Ärme laadime ega lossime sõjawarustust, waid takistame selle wedu streigia!

Wõitleme imperialistide Hiina jaotamise vastu!
Wõitleme Nõukogude Hiina interwentsiooni vastu!

Wõitleme uue ilmasõja sütitamise vastu Kauge Idas!

Haakriste lipuga rappa!

Tänapäew leidub ka eesti töörahwa ja merimeeste hulgas kergeusklikke, kes kaikameeste leierdamisel hakanud uskuma fashismi õnnistust. Toome sellepärst ainult mõned ametlikud arwud, mis näitawad kui kaugele 12 kuu jooksul Hitleri fashism wiinud Saksamaa. Kui aasta tagasi oli Saksa riigipangas kulda weel 822 miljoni marka, siis nüüd kõigest 391,1 miljoni marka. Weel katastroofilisem on seisukord kattewõimeliste dewiisidega. Aasta tagasi oli nende summa weel 104,5 miljoni marka, nüüd kõigest 9,5 miljoni mrk. Pööraselt on langenud paberraha kate — kuni 11,6 % — ni. Samal ajal aga kaswab kiirelt paberraha hulk. Minnakse wastu täiel aurul uuele inflatsioonile. Hitleri „rahaasjade tundja“ Dr. Schacht pidas hiljuti otse meeleheitliku kõne praeguse Saksamaa rahandusliku ja majandusliku seisukorra üle. Pole kaugel ajad, kus 1923 a. eeskujul paar saapaid hakkab maksma miljoneid

ja riigimark kaotab oma wäärtuse. Waat see on see õnnistus, mis fashism peale wangilaagrite ja töölisliikumise kägistamise saksa tööliklassile kaasa tõi. Palkasi on Hitleri walitsuse ajal niigi tugewasti mahakistud, maksusi tõstetud, nüüd siis lisaks weel järsk elukalliduse tõus. See asetab saksa töörahwa äärmiselt raskesse seisukorda. Juba nüüd kirjutab „Frankfurter Zeitung“, et rahwa ostujõud on kohutawalt langenud, et näiteks sealiha tarvitamine mitukord vähemaks jäänud kui warem jne. Missuguseks kujuneb pilt weel mõne kuu pärast, kus inflatsioon kaswab, uued wabrikud ja tehased seisma jääwad, ettewõtted kokkuwarisewad, uued miljonid töötatöölisi juure tuleb.

Saksa proletariaadil on ainult üks tee: rewolutsioonilise wõimuhaaramisega kukutada fashistlikud suurkodanluse timukad ja maksma panna tööliste ja talupoegade sotsialistlik walitsus.

JÄRELHÜÜD!

Jälle on werejänulised fashistlikud timukad kiskunud metsiku surnukspüüamisega ISH ridadest 3 paremat saksa seltsimeest. Need on:

Ali Rheidt — merimees Hamburgist,

Fritz Lux — Hamburgi sadamatöölaine,

Jan Templin — Hamburgi sadamatöölaine

Seltsimehed, meie ei unusta teid iialgi! Meie kanname teie ja meie wõitluse lippu easi kuni proletariaadi lõpuliku wõiduni!

Wiinis ja Pariisis wõitlesid tuhanded waprud proletaarlased metsiku fashismi pealetungi wastu, töörahwa wabaduse eest. Wiini kangelased anti ära algusest peale sotsjuudaslikkude juhtide poolt, kes kogu poliitikaga tööliklassi fashistide kätte mängisid ja ise parajal silmapilgul wõitlejaid maha jättes Austriast põgenesid.

Au wõitluses langenud rewolutsionääridele! Needus äraandjatele!

Töörahwa rewolutsiooni ei murra fashistide suurtükid ega timukate wõllad. Rewolutsiooniline liikumine kaswab järjekindlalt ja murrab raudse käega kodanluse kaela kogu maailmas!

Merimehed! Jälgige hoolega muudatusi interklubide aadressides!

Kuna wahepeal on olnud suured muudatused interklubide wõrgus, siis jälgige hoolega alljärgnevat uut aadresside nimekirja.

Interklubid asuwad nüüd järgmistes linnades:

Daanis:

Kopenhagen — Toldbodgade 16.
Esbjerg — Borgergade 60.
Aalborg — Kattedvej 28.

Hollandis:

Rotterdam — 7a Willemskade.

Norras:

Bergen — Halvdan Kjerulfsgt. 8, 2.
Oslo — Rødfyldegaten 12, 2.
Tromsø — Vestergaten 22.
Haugesund — St. Strandgt. 103.

Rootsis:

Stockholm — Hornsgatan 17.
Stugsund — Skeppsgatan 6.
Gävle — Trädgårdsgatan 3.
Sundsvall — Skepparegt. 23.
Malmö — Ysak Slaktaregt. 3, 1.
Göteborg (Postadresse): Postfack Göteborg 7.

Ameerikas:

New York — 140, Broad Street.
Philadelphia — 312, So. 2nd. St.
Baltimore — 720, So. Broadway.
Boston — 24½ Battery Street.
New Orleans — 239, Decatur St.
San Francisco — 437, Market St.
Portland — Ore. 301 Gerliner Bldg. 220 Alder St.
Seattle — Wash. 414, Maritime Bldg. 911 Western Ave.

Belgias:

Antwerpen, Kloosterstraat 64, Anlaufstelle.
Gent — Windmolenstraat 6.

Inglismaal:

South Shields — 27 Princess Street.
North Shields — 11 Upper Pearson Street.

Prantsusmaal:

Strasbourg — 66 Faubourg de Saverne.
Dunkuerque — 9 Rue l'Ecluse des Berges (Anlaufstelle).

Iiris:

Belfast — 122 North Street (Anlaufstelle).

Helweetsias:

Basel — Untere Rebgasse 24, 3. H. T. L.-Union (Anlaufstelle).

Hispaanias:

Barcelona — Juan Rodriguez, Avino 58 entre-suelo 2a, (Anlaufstelle).

Uruguay:

Montevideo, Muelle Viejo 1640.

Nõukogude Liidus:

Arhangelsk — Nabereshnaja 55.
Batum — Schmidt uul. 12.
Feodoosia.
Herson, USSR
Leningrad — Ogorodnikowi prosp. 15.
Mariupol (Kajutenko) — Komsomolskaja uul. 443.
Nikolajew, USSR
Noworossisk — Gornaja uulits 7.
Odessa — Lastotshkjna 2.
Poti, USSR
St. Soroka — Klub Lessozawoda, Murmanskiraudtee.
Wladiwostok — Lenini uul. 48.
Tuapse — Portkomwod.
Murmansk — Portkomwod.